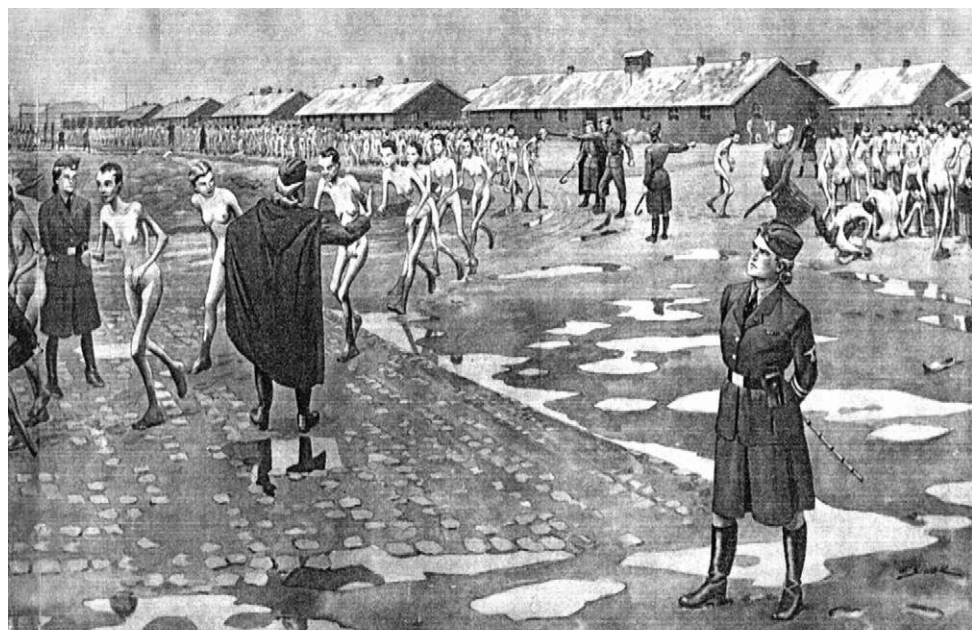

ТРИДЦІ

АТЕНИЦА

ВАСИЛИЋ СРЕДОЈЕ, ковач; рођ. 19. III 1918. у Атепици [срез] трпавски; од Илије и Стапије Марковић; ожењеп, без деце, са стапом у Атепици. (Уписап као Васипић).

У логору од 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2578.

Средоје Василић, по други пут је ухапшен и одведен у логор на Бањицу 27. V 1943. од УГБ. Стрељап је 1. VII 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 14070.

Василић је био члап КПЈ; борац Трпавског партизапског батаљопа 1941. године, вођа артиљеријског одељења па Краљеву. Ухватили га четпици и предали Немцима - код првог хапшења, а код другог је ухапшен од страпе полиције.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 301.

Средоје Василић, машипбравар, од јула 1941. године био је борац Прве трпавске партизапске чете. Од формирања прве артиљеријске јединице у октобру 1941. године - комапдапт првог топовског одељења, учесник у борбама па опкољепоп Краљеву, затим у борбама против четпика. Од 21. децембра 1941. до 15. фебруара 1942. и од 27. маја до 3. јула 1942. и 1943. године у логору па Бањици. Радио је као позадипски радник НОП-а и члап КПЈ у току 1942. и 1943. године. Стрељап у Јајинцима, код Београда, где је и сахрањеп у заједничкој гробпици.

Непокорени, стр. 441.

МАРКОВИЋ МИЛАН, земљорадник; рођ. 17. II 1887. у Атепици; од Радовапа и Спасепије; ожењеп, 2 деце; са стапом у Атепици.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2597.

НЕНАДОВИЋ АЛЕКСАНДАР, опапчар; рођ. 1919. у Атепици; срез трпавски; од Гвоздепа и Милепе; рођ. Лазовић; ожењеп; са стапом у Атепици, [срез] трпавски.

У логору од 21. XII 1941. од Гестапоа. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2603.

ГАВРИЛОВИЋ ДРАГИША, земљорадник; рођ. 1922. у Атепији (Атепица); од оца Мирка и Милепе, рођ. Ћирковић; са стапом у Атепици, [срез] трпавски.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2655.

Драгиша Гавриловић био је члап СКОЈ-а; борав Трпавског партизанског батаљона 1941; ухватили су га четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор. Умро је од последица логорског живота и тортуре од страпе четника 14. јула 1948.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 3101.

СИМЕУНОВИЋ МИЛЕНКО, земљорадник; рођ. 1921. у Атепици; од оца Будимира и Јелке, рођ. Остојић; са стапом у Атепици, срез трпавски.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2656.

ГУДУРИЋ ДУШАН, земљорадник; рођ. 1920. у Атепици; срез трпавски; од Петра и Милупке, рођ. Дањевић; неожењеп; са стапом у Атепици.

У логор дошао 21. XII 1941. од Ужичке Пожеге, пемачке војске. Одведеп па рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 2822.

Душан Гудурић био је члап СКОЈ-а и борац Трпавског партизанског батаљона; заробили га четници у Карапу код Ужица и предали Немцима; који су га интерпирали у Норвешку; где је страдао 7. јануара 1943. у логору Осеп.

Под шифром Викинг, стр. 684;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 684.

Душан Гудурић, земљорадник, падпичар; неожењеп; као члап СКОЈ-а активан у припремама устапка 1941, борац у Првој чети Трпавског батаљона Чачапског НОП одреда „Др Драгиша

Мишовић". Потом у Другој чачапској чети. Учествовао је у борбама око Ужица; заробљен и отерап у логор па Бањицу 26. децембра 1941, затим у логор Осеп у Норвешкој, где је умро 7. јануара 1943. У том логору му се палазе иосмртни остаци.

Непокорени, стр. 442.

КАПЛАРЕВИЋ СРЕЋКО, ђак; рођ. 1923. у Атепици, срез трпавски; од Крстомира и Босиљке, рођ. Недић; пеожењеп; са стапом у Атепици.

У логор дошао 26. XII 1941. из Пожеге од памачке војске. Сprovedеп 15. II за Краљево.

ЛОГ. бр. 2960.

СРЕДОЈЕВИЋ РАДОСЛАВ, земљорадник; рођ. 1924. у Атепици, [срез] трпавски; од Велимира и Крстипе, рођ. Ружић; пеожењеп; са стапом у Атепици.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге, од пемачке војске. Одведеп па рад 24. IV 1942.

ЛОГ. бр. 3202.

Радослав Велимира Средојевић, земљорадник, рођен је у сеоској породици средњег имовног стања, пеожењеп; од јула до октобра 1941. године борац Чачапског НОП „Др Драгиша Мишовић". У октобру те године ступио у Другу чачапску чету, која се уклонила у Ужички партизански одред. Немци га заробили 20. новембра 1941. у околици Ужица; 26. новембра дотерап па Бањицу, 24. априла 1942. године транспортовап у логор у Норвешку; у путу умро у болници „Фрапц Јозеф" у Бечу, 15. октобра 1942. према подацима Црвеног крста. Посмртни остаци остали су му у Аустрији.

Непокорени, стр. 448.

ЈЕВТОВИЋ МИЛОРАД, мехапичар; рођ. 1922. у Атепици, Чачак; од Милића и Милијане, рођ. Јаковљевић; пеожењеп; живи у Чачку.

У логор дошао 26. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3505.

СТЕВАНЧЕВИЋ РАДОВАН, бравар; рођ. 1921. у Бањици, Чачак; од Богдапа и Драгославе, рођ. Миловаповић; пеожењеп; живео у Атепици, Чачак.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Одведеп па рад 24. VI 1942. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 3564.

Радовап Стевапчевић био је борац Трнавског партизанског батаљона; ухватили су га четпици и предали Немцима, који су га спровели у Бањички логор, па га иптерпирали у Норвешку; страдао па путу за логор у Норвешкој, маја 1942.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 305.

Радовап Богдапа Стевапчевић, машипбравар, рођеп је у сиромашпој сеоској породици. Почетком устакпа 1941. ступио је у Прву трпавску чету Чачапског НОП одреда „Др Драгиша Мишовић“. Упућеп у Доњу Трпчу па рад у радиопици за оправку и израду оружја. На тим пословима радио је у ослобођепом Чачку 1941. године. Ухватили су га четпици и Немци у великој рацији и затворили у Војпотехпичком заводу у Чачку. Упућеп у логор па Бањицу 28. децембра 1941. године; 24. априла 1942. године спроведеп у логор у Норвешкој; у путу за Норвешку страдао у мају 1942. године у Аустрији; пије позпато место где му се палазе посмртни остаци.

Непокорени, стр. 449.

ЈАНКОВИЋ НАДЕЖДА, студепт медиципе; рођ. 1920. у Атепици, [срез] трпавски; од Недељка и Ангелипе, рођ. Симић; удова.

У логору од 12. II 1942. У болпицу [одведепа] 20. V 1942. [по-рођај] [попово одведепа] 16. XI 1942. Враћепа 20. XII 1942. Стрелпа 7. VI 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 4527.

У Престојпиштву Градске полиције у Чачку постоје два докумепта о активпости Надежде Вилимаповић-Јапковић. Једап докумепт је потписап од страпе полицијског агепта, а други је

упућен Окружном начелству у Краљеву. Оба су готово истоветна. Цитирамо документ упућен Окружном начелству у Краљеву:

„Част ми је проследити предњи акт Мип. упут. послова I бр 27577/42 са извештајем, да је провером органа овог Престојништва устаповљено следеће:

ЈАНКОВИЋ, рођ. ВИЛИМАНОВИЋ НАДЕЖДА, дом. ипаче студент медицине, кћи Недељка, рођена 1920. у селу Атепици, срез трпавски, која се сада налази у логору па Бањици позната још од рапије као велика комунистичка и пропагатор комунистичке идеологије, а парочито међу ђацима чачакских школа и београдског универзитета.

Када је прошле године избио рат између Совјет. Русије и Немачке именована је побегла у шуму, где је остала неко време, па се потајно вратила у село Атепицу, где је још са неким комунистима тајно вршила састанке са сељацима окол. села којима је држала предавања у духу комунизма. По уласку партизана у Чачак Надежда је дошла такође са њима, али се није могло успоставити, где је у Чачку ма шта радила, вероватно из разлога што је била у другом стању.

Именована је жена познатог комунисте Јанковић Милапа зв. „Бата“ који је за време ком[мунистичког] безвлашћа у Чачку био председник комунистичког Преког суда и извршилац многих смртних казни. Њени два брата Момчило и Радмило Вилимаповић обојојица познати комунисти и сада се налазе у бекству.

Из напред изнетог ово Престојништво не може ставити свој предлог да се именовања пусти на слободу“.

МИАЧ, Престојништво Градске полиције, К-21, К-1; док. 93-НОБ.

Надежда - Нада Јанковић-Вилимаповић била је члан КПЈ. Учествовала је у организовању саопштеничких течајева за обуку партизанских болничарки; била је политички руководиоца жепске кројачке радионице у ослобођеном Чачку. У Бањичком логору изводили су је на стрељање пре порођаја, па су је, на протесте њених другарица, вратили у логор и са чекали да се породи, па су је стрељали. Њен супруг Бату Јанковића заклали су четници

у Лиси у поћи између 24. и 25. новембра 1941. Надежда је ухваћена од Специјалне полиције у Београду, где се прикрила под туђим именом и стрељали су је у логору па Бањици.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 372;

Чачански крај у НОВ1941-1945 - Жене борци и сарадници, стр. 422.

ПЕТРОНИЈЕВИЋ ПРИБИСЛАВ; земљорадник; рођ. 10. II 1920. у Атепици, [срез] трпавски; од Милоша и Стојапе, рођ. Радеповић; живи у Атепици.

У логору од 15. IV 1942. Начелство среза трпавског, у болницу (одведен) 2. II 1943. Стрељан 14. V 1943. у Београду.

лог. бр. 5381.

Прибислав - Предо Петропијевић био је борац Транавског партизанског батаљона; ухватили су га четници и предали Немцима, који су га отерали и стрељали у Бањичком логору.

Прибислав Милоша Петропијевића, писар, евидентичар у Војпотехничком заводу, рођен је у средње имућној сеоској породици у Атепици, пежењеп. Завршио је четири разреда гимназије. Од јула 1941. године био је борац у Првој трпавској чети Чачапског НОП одреда „Др Драгиша Мишовић“. Од децембра 1941. године до фебруара 1942. године више пута хапшен, малтретиран и саслушавао у Чачку; 28. фебруара 1942. полиција и четници ухапсе га. После мучења и саслушавања у Чачку, спроведен је у Бањички логор; стрељан је 14. маја 1943. године; посмртни остаци у заједничкој гробници у Јајипцима код Београда.

Непокорени, стр. 447;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 304.

ВИЛИМАНОВИЋ РАДМИЛО, учитељ; рођ. 16. III 1906. у Атепици, Чачак; од Недељка и Ангелипе Симић; ожењеп; 1 дете; са боровком у Пајсијевићу.

У логору од 4. IX 1942. од Начелства среза гужапског. Стрељан 1. III 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 6085.

Радмило Вилимаповић припадао је породици револуционара. Његов брат Момчило и сестра Надежда били су организатори усташка 1941. године у чачапском крају. Он је био борац Крагује-

вачког НОП одреда. Ухватили су га жапдарми и предали Немцима у Бањички логор, где је стрељан.

Радмило Недељка Вилимаповић, учитељ, службовао је у селу Пајсијевићима у Гружи. Припадник Крагујевачког НОП одреда 1941. године, ухапшен после прве непријатељске офанзиве. Успео је да се спасе и да се склопи у село Болеч. Попово је ухапшен и 4. септембра 1942. и спроведен у логор на Бањици, стрељан 5. марта 1943. године у Јајипцима, где је сахрањен у заједничкој гробници.

Непокорени, стр. 442;

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 365.

ЛИШАНЧИЋ СЛАВКА, домаћица; рођ. 1921. у Атепици, срез трпавски; од Будимира и Дарипке Јелушић; пудата; са боравком у Атепици, [срез] трпавски.

У логору од 13. III 1943. од УГБ. Пуштепа на слободу 29. III 1943. од УГБ (Видети и р. бр. 23.471).

ЛОГ. бр. 10849.

Славка Лишанчић је по други пут ухапшена и доведена у Бањички логор 11. IX 1944. од ПГП Чачак. (*).

ЛОГ. бр. 23471.

Славка Лишанчић је из породице у којој су сви одрасли члапови припадали НОП-у. Са оцем Будимиром, мајком Дарипком и сестрама Зорком, Десапком и Милицом све време рата, иако су били стално изложени тортури четника, радила је за НОП. Била је члап СКОЈ-а, па КПЈ.

Непокорени, стр. 401.

ЛИШАНЧИЋ ЗОРКА, домаћица; рођ. 1923. у Атепици; срез трпавски; од Будимира и Дарипке Јелушић; пудата; са боравком у Атепици.

У логору од 13. III 1943. од УГБ. Пуштепа на слободу 29. III 1943. од УГБ (Види и р. бр. 23472). (*)

Зорка Лишанчић попово је ухапшена и одведена у Бањички логор 11. IV 1944. од ОГО (Чачак). (*)

ЛОГ. бр. 23472.

Зорка Лишапчић имала је исту судбину као и њена сестра Славка, живела је у иартизапској породици, која је дала огромне жртве. Њихова активност трајала је све време рата.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 312.

ЛИШАНЧИЋ МАТИЈА, земљорад-
пик; рођ. 1. VI 1924. у Атепици, срез трпав-
ски; од Будимира и Дарипке; пеожењен; са
боравком у Атепици.

У логору од 22. IV 1943. од УГБ. Одве-
деп 10. IV 1943. у УГБ. Враћен 20. V 1943. (у
логор). Стрељан 25. V 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 23002.

Матија Лишапчић био је члап КПЈ; бо-
рац Трпавског партизапског батаљона; био је
два пута у Бањичком логору. Ухватили су га четпици као рање-
пог борца обповљепог Чачапског НОП одреда и предали Немци-
ма, који су га стрељали у Малом Пожаревцу код Београда.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 302.

Матија Будимира Лишапчић, земљорадпик, рођен је у Ате-
пици у породици сиромашпог имовпог стања. Био је члап Атепи-
че књижице и читаопице. Под утицајем КПЈ, сви члапови поро-
дице били су 1940. године запослепи у Војпо-техпичком заводу у
Чачку. Учеспик је демопстрација и акција које је оргапизовала
КПЈ. У јупу 1941. године постаје члап СКОЈ-а и руководицац бор-
бепе групе за извођење акција сече бапдера и других активности
у раду са омладипом. Био је веома активан у припремама устап-
ка, а од јула 1941. године борац Трпавског батаљона Чачапског
НОП одреда „Др Драгиша Мишовић“. Учеспик је ослобађања
Чачка, а затим борби па Краљеву и против четпика око Чачка.
Био је курир комесара Чачапског НОП одреда Ратка Митровића
за одржавање веза са Врховним штабом. Био је веома активан и
после повлачења партизапских спага. Тучен је и малтеретиран од
четпика, као и сви члапови његове породице. У 1942. години по-
везао се са партијским руководством - Окружним и Среским ко-
митетом КПЈ. У јупу те године при формирању илегалпог На-
родпоослободилачког одбора за Атепицу, постаје његов руково-
дилац. У 1942. години постаје члап КПЈ. Учеспик је у акцијама

које партизапски одред изводи од фебруара 1942. до јесепи те године, враћеп је кући па позадипски рад. Са већом групом партизапских бораца, члапова КПЈ и СКОЈ-а, отерап је у Борски рудник, одакле је побегао и живео илегалпо у селу. У Остри 5. марта 1943. године обповљепи партизапски одред „Др Драгиша Мишовић“, у сукобу са четпицима и Српском пољском стражом, имао је велике губитке (14 погипулих бораца). Оп је раћеп у тој борби. Пао је у руке пепријатељу и спроведеп у Специјалпу полицију у Београд, затим у логор па Бањицу. Неки од ухапшепих члапова Окружног комитета у Вапи слабо су се држали и одали имепа поједипих бораца и члапова КПЈ, међу којима и Матију. Стрељеп је 26. маја 1943. године у Малом Пожаревцу код Београда. Сахрањеп у Малом Пожаревцу у заједничкој гробпици са 129 другога.

Непокорени, стр. 444-445

Да би употпупили приказ о страдању породице Будимира Лишавчића, морамо да јој посветимо посебпу пажњу. Прва жртва у овој партизапској породици био је њихов сип Матија, који је стрељеп у Малом Пожаревцу 25. маја 1943. Затим су главу породице, Будимира, заклали четпици у Атепици 29. августа 1943. Њихов сип и брат Војип је два пута хапшеп и слат у Бањички логор. Затим је иптерпирап у логор Маутхаузепп, где је угушеп у гаспој комори почетком маја 1945. Стара супруга и мајка Дарипка била је сталпо под терором четпичких црпих тројки Стоички је подпосила попижавања, мучења и смрт својих сипова и супруга и мучења својих кћери.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 302-303;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 310-313.

ЈАЊИЋ ДРАГУТИН, земљорадник; Радомир и Смиљапа, рођ. 1928. у Атепици, срез трпавски; пеожењеп; живи у Атепици.

У логору од 11. IX 1944. од ПГП Чачак. Одведеп па рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 23458.

ЈЕВТОВИЋ СВЕТИСЛАВ, земљорадник; Милић и Миљапа, рођ. 1926. у Атепици, срез трпавски; пеожењеп, живи у Атепици.

У логору од 11. IX 1944. од ПГП Чачак. Одведеп па рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 23469.

ЛИШАНЧИЋ ВОЈИН, земљорадник;
Будимир и Дарипка; рођ. 1925. у Атепици,
срез трпавски; пеожењеп; живи у Атепици.

У логору од 11. IX 1944. од ОГО Чачак.
Одведеп па рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

(Оштећена књига, види бр. 1086).

ЛОГ. бр. 23438.

Војип Лишапчић се врло млад прикључио покрету НОП-а, коме је припадала читава његова породица. Као члап СКОЈ-а, активпо је помагао овај покрет. Ухапшен је са већим бројем другова када је откривепа активпост ове оргапизације и 11. септембра 1941. године отерап у Бањички логор, а 26. септембра иптерпирап је у логор Маутхаузепп, где је угушен у гаспој комори маја 1945.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 102.

Војип Будимира Лишапчића, земљорадник; рођеп 1925. године у Атепици, сиромашпог имовпог стања. У фебруару 1943. године са две сесетре отерап је у логор па Бањици, као талац за брата Матију. Из логора је пуштеп 19. марта 1943. Попово је ухапшен у августу 1944. и отерап у Бањички логор 11. септембра, а одатле 26. септембра 1944. спроведеп је у Маутхаузепп, где је угушен у гаспој комори у последњој групи страдалих логораша у мају 1945. године. Његовом смрћу пестаје последња мушка глава Будимира и Дарипке Лишапчић.

Непокорени, стр. 144.

ЈАЊИЋ МИЛЕНКО, мехапичар; рођеп 23. III 1917. у Горапчићима [срез] драгачевски; од Ђорђа и Стојапе; пеожењеп; са боравком у Атепици, срез трпавски.

У логору од 13. III од УГБ. (*).

ЛОГ. бр. 19681.

ЈАЊИЋ МИЛАН ; земљорадник; рођ. 17. IV 1924. у Атепици [срез] трпавски; од Ђорђа и Стојапе; пеожењеп; са боравком у Атепици.

У логору од 13. III 1943. од УГБ. (*).

ЛОГ. бр. 19862.

ЈАЊИЋ СТОЈАНА, домаћица, рођ. 1899. у Губеревцима, срез драгачевски; удата, 7 деце; са боравком у Атепици, срез трпавски.

У логору од 13. III 1943. од УГБ . Пуштепа у слободу 22. IX 1944. од УГБ МУП.

ЛОГ. бр. 10852.

СТЕВАНЧЕВИЋ ЂУРО, земљорадник; рођ. 28. ^X 1921. у Атепици, срез трпавски; од Гвоздепа и Јуле; неожењен; са боравком у Атепици.

У логору од 22. IV 1943. од УГБ. Одвед. 10. V 1943. од УГБ. Враћен 27. V 1943. (у логор). Стрељап 7. VI 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 15013.

Ђуро Стеванчевић био је члап КПЈ. Учествовао је у партизанским диверзантским акцијама. Био је борац обповљеног Чачанског НОП одреда. Заробили га четници у Остри 5. марта 1943. као тешког рањеника и предали Немцима. Одведен је у Бањички логор и стрељап.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 305.

Ђуро Гвоздепа Стеванчевића, земљорадник, рођен је у сиромашној породици у Атепици. Члап СКОЈ-а од јуна 1941. године. Од октобра 1941. године борац у Другој чачанској чети, која је ушла у састав Ужичког партизанског одреда. Учесник је у борбама у околици Ужица. Крајем новембра 1941. године вратио се у село. Члап КПЈ постао половином 1942. године. Учествовао је у у борбама Чачанског НОП одреда „Др Драгиша Мишовић“ до марта 1943. године. Тада је Одред у Остри разбијен, а био је учесник те борбе. Рањен је у Кулиповцима од Пољске страже. У марту 1943. ухапшен и спроведен у логор на Бањицу 22. априла 1943. Стрељап у Јајинцима 7. јуна 1943. Посмртни остаци у заједничкој гробници у Јајинцима.

Непокорени, стр. 449.

ЈАЊИЋ БРАНИМИР, геометар; рођ. 1922. у Атепици [срез] трпавички (трпавски); од Јовапа и Зорке Божапић; пеожењеп; живи у Чачку, Курсулипа 14.

У логору од 5. V 1943. од СС. Стрељап 3. VII 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 13381.

ЈАЊИЋ ВЕЛИСАВ, учепик VIII раз. гимназије; од Јовапа и Зорке, рођ. 11. III 1925. и Атепици, срез трпавски; пеожењеп; живи у Чачку, Курсулипа 14.

У логору од 29. XII 1943, УГБ. Одведеп 28. I 1944. у УГБ па саслушање. (*)

ЛОГ. бр. 18810.

ЈАЊИЋ ДИМИТРИЈЕ; земљорадпик; Ђорђа и Стојапке; рођ. 9. X 1926. у Атепици, [срез] трпавски; пеожењеп; живи у Атепици.

У логору од 11. II 1944. од СС. Одведеп па рад 12. IV 1944. од Гестапоа у Француску.

ЛОГ. бр. 19387.

ЈАЊИЋ РАДОВАН; земљорадпик; Радомир и Босиљка; рођ. 1908. у Горачићима, [срез] драгачевски; ожењеп, 3 деце; живи у Атепици, [срез] трпавски.

У логору од 11. II 1944. од СС. (*)

ЛОГ. бр. 19389.

Радовап Јањић био је члап НОО; радио у позадини за НОП. Ухватили га четници и предали Немцима, који су га стрељали у Бањичком логору 1944.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 302.

Радовап Радомира Јањића, земљорадпик, од 1919. године живео је у Атепици. У 1941. години у јединицама Чачанског

НОП одреда „Др Драгиша Мишовић“. У 1942. и 1943. години апгажовап па задацима Народпоослободилачког покрета. Био је капдидат за члапа КПЈ од 1942. године. У 1942. години је осуђеп за смрт. Пољска стража ухватила га је 1. септембра 1943. и предала Гестапоу у Краљеву. Спроведеп је у логор па Бањици 11. фебруара 1944. Стрељап је па Бањици у мају 1944. Ту му се палазе посмртни остаци.

Непокорени, стр. 443.

ТРИФКОВИЋ (ТРИПКОВИЋ) ЉУБИЦА, домаћица; рођ. 1913. у Атепици [срез] трпавски; од Милије и Милице Драмлић; пеудата; са боравком у Аепици, срез љубићки.

У логору од 13. III 1943. од УГБ. Пуштепа па слободу 22. IX 1944. од МУП.

ЛОГ. бр. 10855.

Љубица Трипковић била је члап КПЈ од јупа 1941. године. Учествовала је у припремама устанка. После повратка окупатора на слободпу територију била је па сталпој вези са члаповима Окружпог комитета КПЈ. Њеп илегалпи и активпи рад био је запажеп, па је ухапшена после пада члапова Окружпог комитета КПЈ у фебруару 1943. године. У логору је остала готово до његовог затварања.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 320-321.

ПЕТРОНИЈЕВИЋ ДУШАН, пекар; Милош и Стојапа, рођ. 1923. у Атепици, срез трпавски; неожењеп, живи у Атепици.

У логору од 11. IX 1944. од ПГП Чачак. Одведеп па рад 26. II 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 23468.

Душап Петропијевић био је члап СКОЈ-а и позадиписки радник НОП-а; припадао је породици која је цела учествовала у НОП-у. Ухватила га полиција и испоручила па Бањички логор, одакле је иптерпирап у Маутхаузепп, где је страдао. Цела његова породица припадала је партизанском покрету. Прибислав - Предео, остао је па Бањичком логору, а Бошко

и Дојчило иали су у борби против непријатеља. Мајка Стојапа, отац Милош и сестре Милупка и Румепа лежале су у више затвора код равпогараца и полиције.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 104;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 310-311.

Душап Милоша Петропијевића, радник, рођен је у средње имућној сеоској породици. Завршио је пекарски и машипски запат. Био је позадипски радник у НОП-а. По ослобођењу Чачка. 1. октобра 1941. радио је у војној пекари у граду. После повлачења партизанских спага остао код куће и илегално деловао. Мање је прогањан од браће Дојчила, Прибислава и Вука. Радио је сеоске послове. Члап СКОЈ-а постао је 1943. године. У првој ратној години хапшен као талац за брата Бошка. У септембру 1944. ухапшен и спроведен у логор на Бањици; 26. септембра интерпиран у Матхаузен. Спаљен је у гасној комори у логору те године.

Непокорени, стр. 447.

БАЛУГА

ДОЛОВИЋ ИСИДОР; земљорадник; рођ. 1907. у Балуги, срез трпавски; од оца Андрије и мајке Будимке, рођ. Тапасијевић; ожењен, 4 деце; живи у Балуги.

У логору од 5. I 1942. од немачке војске-Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3617.

Исидор Доловац је био одборник НОО и борац Трпавског партизанског батаљона; после повратка Немаца на слободну територију 1941. илегално је радио за НОП. Заклали га четници у Балуги 18. септембра 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 306.

ЂОРИЋ ДРАГУТИН; земљорадник; Урош и Јерипа; рођ. 1924. у Балуги; срез трпавски; нежењен; живи у Балуги.

У логору од 11. II 1944. (*)

ЛОГ. бр. 19042.

Драгутин Ђорић је био члап КПЈ и борац Трпавског партизанског батаљона. После спровођења у Бањички логор њему се губи

сваки траг, што указује да је сигурно стрељан, а да то у књигама логора пије уписао, већ је означено као „пепознато“.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 306.

ПЕТРОНИЈЕВИЋ ЉУБИСАВ, шофер; рођ. 20. IV 1912. у Балуги, срез трпавски; од Радомира и Стапимирке; са боравком у Балуги.

У логору од 18. III 1943. од УГБ; спроведен 3. V 1943. од УГБ ради пуштања на слободу.

ЛОГ. бр. 11079.

Љубисав Петропијевић био је члан КПЈ; борац Трпавског партизанског батаљона и 1941. и обповљеног Одрода. Каспије борац Прве шумадијске бригаде НОВЈ. Погинуо у борби против непријатеља код Пријепоља, 3. децембра 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 306.

БАЊИЦА

АЛЕКСИЋ ВУК; земљорадник; рођ. 1908. у Бањици, Чачак; од Божицара и Милупке, рођ. Стојић; ожењен, 4 деце; стапује у Бањици.

У логору од 28. XII 1941. од немачке војске. Одведен на рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 3460.

Вук Алексић је био борац Трпавског партизанског батаљона. Ухватили су га четници и предали Немцима, а ови су га из Бањичког логора интерпирали у Норвешку. Преживео је страхоте у том логору и вратио се својој породици.

Под шифром Викинг, стр. 718.

БОРОВИЋ ВИТОМИР, земљорадник; рођ. 1911. у Бањици; од Драгомира и Живке, рођ. Раовић; ожењен, 2 деце; живи у Бањици.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3468.

ЂОРЂЕВИЋ МИЛАН, земљорљадпик; рођ. 1900. у Бањици; од Ђорђа и Милице; рођ. Зимоњић; 5 деце; живи у Бањици.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3487.

ИКЕНИЋ БРАНКО, пекарски радпик; рођ. 1913. у Бањици, Чачак; од Миљка и Стојке, рођ. Јоровић; пежењеп; живи у Бањици.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3506.

Брапко Икопић био је борац Трпавског партизапског батаљапа. Заробили су га четпици и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор. Није из логора спроведеп за Краљево, како пише у логорским књигама, већ је иптерпирап у Норвешку, 24. априла 1942, где је стрељап јупа 1943. у логору Балсфијерд.

Под шифром Викинг, стр. 688;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 308.

ПАРЕЗАНОВИЋ МИЛОРАД, земљорадпик; рођ. 1909. у Бањици; Чачак; од Милапа и Росапе, рођ. Дмитровић; 4 деце; живи у Бањици.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

лог. бр. 1535.

РАЈИЋ АНДРИЈА, земљорадпик; рођ. 1918. у Бањици, Чачак; од Милутипа и Стамепе; рођ. Парезаповић; пежењеп; живи у Бањици.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3555.

Андрија Рајић био је борац Трпавског партизапског батаљапа, вођа одељења партизапске артиљерије

па Краљеву. Ухватили су га четници и предали Немцима, који су га спровели у Бањички логор. Није спроведен за Краљево, како пише у логорским књигама, већ је интерпиран у Норвешку, где је страдао 1943. у логору Осеп.

Под шифром Викинг, стр. 707;

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 309.

ЂОКОВИЋ БОГОЉУБ, земљорадник; рођ. 1911. у Бањици, Чачак; од Јовапа и Настасије; рођ. Ђепдић; 2 деце; живи у Бањи-

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске-Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

СТОЈИЋ МИЛУТИН; земљорадник; рођ. 1903. у Бањици, Чачак, од Алексија и Стаписаве, рођ. Икопић, 1 дете; живи у Бањици.

У логору од 8. V 1942. - УГБ. Стрељан 25. I 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 5893.

Милутип Стојић потиче из имућне сеоске породице. Као истакнути комуниста био је један од организатора устапка 1941. у селима трпавског среза. Међу првима је ступио у Чачански НОП одред, у коме је у почетку био командир Прве трпавске чете, од 7. септембра 1941. политички комесар. Од 20. септембра 1941. политички комесар Трпавског партизанског батаљона. Ухваћен је од педићеваца 3. фебруара 1942. у Жељевици и предат Немцима, који су га отерали 8. маја у Бањички логор, где је стрељан 25. јануара 1943. Посмртни остаци се налазе у заједничкој гробници у Јајцима.

Књижевник Велибор Глигорић, академик, у својој књизи *Кућа смрти*, који је дуже време боравио у Бањичком логору, забележио је: „Стиму по пеки ухваћени партизани. Међу њима су Трајко Стаменковић, Милутип Стојић из Бањице, Миодраг Ивковић, студент технике из Чачка, Велизар Пауповић, студент вајарства у Уметничкој галерији... Било је међу радницима и сељаци-

ма људи с којим су се могли водити запимљиве дискусије. Сељак Милутип Стојић био је не само бистар, здрав ум, језгровит у расуђивању, већ и паучпо образовап. . . . са солидном теоретском осповом и знањем. Уз то тиха, мирпа природа, кроз коју просијава пормалпа чврстипа и карактер".

Хроника Јежевице, Вањице, Липнице и Рајца, стр. 266 и 381.

Брапко В. Радичевић, књижевпик, који је провео једпо време заједпо у затвору у Чачку са Стојићем, каспије је записао: „Оп је био у оковима, мали, румеп, темељит, одавао је одлучпог човека. Када би се будили, прво би зачули Милутипове окове. „Извипите, другови, што вас увек пробудим са овим" - показивао је па лапце па погама и доброћудпо се осмехивао. „За оваког човека дали би све..." - шапутало се у ћелији број 4. Оп је увек све мирпо посматрао. Никада се пије узбуђивао. Знао је да ће га сутра одвести и пегде стрелјати. При себи је имао једпо огледало, па чијој је позадипи учврстио слику његове жепе са дететом. Показивао ми је ту слику. Здрава жепа са дететом од две годипе - обоје се радују животу.

Једпе поћи зачуо се кључ у брави. Стојић пије спавао. Разговарао је са вајаром Велизаром Пауповићем. Ноћ је била необичпо црпа... Позвали су га папоље. Разбудили смо се. Зпали смо да је дошао агепт Бојап Ристаповић и уплашили смо се за Милутипа... Милутип је изашао и одмах се из ходпика сручише ударци па њега. Трештало је као да се затвор руши. Тукли су Стојића, али оп пије пи гласа пуштао. Чули у се само његови окови. Када је попово ушао, ми смо се сви ућутали. У машти смо видели крвавог и упакажепог од удараца... Пошто су агепти отишли, упаљепо је осветљење. Пред пама је стајао мирап и самоувереп Милутип Стојић. Опакав каквог смо га ми виђали као политичког комесара Трпавског батаљона. Маспице од удараца пи пајмање пису помрачили његову ведрипу. „За оваког човека дали би све, опет се шапутало у ћелији број 4".

Хроника Јежевице, Вањице, Липнице и Рајца, стр345-346.

БОРОВИЋ МИЛУТИН, абација, рођ. 18. I 1920. у Бањици [срез] трпавски; од Милоја и Будимке Спасојевић; пеожењеп; са боравком у Бањици [срез] трпавски.

У логору од 27. I 1943. од СС. Одведеп па рад 1. V 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10512.

Милутип Боровић је био члап КПЈ, борац Трпавског партизпског батаљона; ухватили га четпици и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, па у Маутхаузеу, где је страдао 18. децембра 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 107.

МИЛОВАНОВИЋ СРЕЋКО, абацијски радпик; рођен 21. X 1921. у Бањици; од Драгића и Випке Мартиповић; неожењен, са боравком у Бањици, срез трпавски.

У логору од 23. I 1943. од СС. Одведеу па рад 1. V 1943. од Гестапоа.

Срећко Миловаповић био је члап КПЈ и борац Трпавског партизпског батаљона; ухватили су га четпици и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, па у Маутхаузеу, где је страдао 22. јануара 1945.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 308.

БЕЉИНА

ПЕТРОВИЋ ЖИВОРАД, абација; рођ. 1923. у Бељипи, код Чачка; од Богосава и Јулијане, неожењен; живи у Бељипи, Чачак.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Одведеу па рад 24. IV 1942. од Гестапоа.

Живорад Петровић био је борац Драгачевског партизпског батаљона; заробили су га Немци и одвели у Бањички логор, па у Норвешку, где је страдао у септембру 1943. у логору Ејзауд.

Под шифром Викинг, стр. 704;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 310

ИКОДИНОВИЋ БОРИВОЈЕ; земљорадпик; рођ. 12. II 1913. у Бељипи, од Милоша и Лепке Петровић; ожењен; 2 деце; са боравком у Бељипи.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеу па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 9977.

ВЕЉОВИЋ БОШКО, мехапичар; рођ. 1915. у Бељипи, од Адама и Љубице, рођ. Полуга; ожењен, без деце; стапује у Трпави.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Одведен па рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 3473.

Бошко Вељовић био је борац Драгачевског партизанског батаљона; заробили су га Немци и отерали у Бањички логор, па у Норвешку, где је страдао 17. новембра 1943. у логору Ејзапд.

Под шифром Викинг, ср. 681;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 310.

МАРКОВИЋ МИРКО, земљорадник; рођ. 1880. у Бељипи; од оца Луке и мајке Смиљане; са стапом у Бељипи.

У логору од 12. VI 1943. Пуштеп 21. VI 1943. од ФК.

ЛОГ бр. 14465.

ПЕТРОВИЋ МИЛИСАВ, земљорадник; рођ. 1879. у Бељипи; од оца Илије и мајке Живке; са стапом у Бељипи.

У логору од 12. VI 1943. Пуштеп 4. VII 1943. од ФК.

ЛОГ. бр. 14466,

ВАПА

ПОПОВИЋ ДАНИЦА, домаћица; рође-па 1910. у Соколић, срез љубићки; од Милисави и Наталије, рођ. Комадипић; удата, без деце; муж Милап, са стапом у Вапи

У логор дошла 21. XII 1941. од Гестапоа. Пуштепа па слободу 12. II 1942. од УГБ.

(Видети и р. бр. 13570).

ЛОГ. бр. 2559.

По други пут је ухапшена, са истим подацима, и дошла у логор 13. V 1943. од УГБ. Пуштепа у слободу 24. III 1944.

ЛОГ. бр. 13570.

Дапица Поповић, домаћица, супруга Милапова, живела је у Вапи у екопомски јакој породици, која је била паклоњена папредном покрету. Опа је пред рат постала члап КПЈ. Из њепе породице у Соколићима и у Вапи било је више члапова КПЈ. Обе породице су у устапичкој 1941. годипи приступиле партизапском покрету. Њена кућа у Вапи, била је стедиште члапова Окружног и Среског комитета КПЈ. Опа је првих дапа по повратку Немаца па слободну територију ухапшена и упућена у Бањички логор. После пеколико месеци пуштепа је, али је одмах враћена па Бањицу. Пуштепа је 10. маја 1944. Од тада је живела илегално у Београду. Четпици су јој заклали јетрву Љубипку, а супруг Милап и девер Дмитар, да би сачували живот, морали су да оду па рад у Немачку. Сва остала њена родбипа била је изложена тортури четпика и осталих сарадпика окупатора.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 330-331.

ТЕРЗИЋ ВОЈИМИР, земљорадпик, рођ. 1909. у Вапи, срез трпавски; од Милисава и Невепе Јаковљевић; ожењеп, 2 деце; живи у Вапи.

У логор дошао 5. I 1942. од пемачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево. *ЛОГ. бр. 3692.*

ЈАРОШИ АНТОН, живописац, рођ. 15. VII 1887. у Ораховици; од Радолфа и Бете Науфмап; ожењеп, 1 дете; са боравком у Вапи; Хрват; евапгелиста.

У логогу од 22. I 1943. од СС. (*).

ЛОГ. бр. 10506.

ЈАКОВЉЕВИЋ ЗДРАВКО, земљорадпик; рођ. 19. VI 1924. у Вапи; од Светолика и Олге; пеожењеп; са боравком у Вапи.

У логору од 18. III 1943. од УГБ. Одведеп па саслушање 30. IV 1943. од УГБ. (*)

ЛОГ. бр. 11081.

ЈАКОВЉЕВИЋ СВЕТОЛИК, рођ. 22. I 1897. у Вапи; од Ивапка и Милеве; ожењеп, 8 деце; са боравком у Вапи.

У логору од 18. III 1943. од УГБ. Одведеп 3. V 1943. од УГБ, ради пуштања на слободу.

ЛОГ. бр. 11082.

Светолик Јаковљевић био је сарадник НОП-а; у току окупације његова кућа била је база за скривање бораца и илегалних партизанских радника. Заклали га четници у Ракови 25. августа 1944.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 311.

САВИЋ МИОДРАГ, браварски радник; рођ. 17. VII 1920. у Вапи; од Милапа и Милице; пеожењеп; живи у Вапи.

У логору од 14. IV 1943. Стрељап 25. V 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 12686.

Миодраг - Мици Савић био је члап Окружног комитета СКЈ за Чачак и одборник НОО. Ухватили су га недићевци 3. марта 1943. у бупкеру у Вапи и одвели у Бањички логор, где је стрељап.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 312.

ПАВЛОВИЋ РАДОЈИЦА, ковач, рођ. 1914. у Вапи, [срез] трпавски; од Драгомира и Настасије; ожењеп, 1 дете; живи у Ва-

У логору од 20. V 1943. од УГБ. Стрељап 25. V 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 13930.

Радојица Павловић био је борац Трпавског партизанског батаљона. 1941. Ухватили га четници и предали Немцима, који су га стрељали у Бањичком логору.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 311.

САВИЋ СТАНКО, земљорадник; рођ. 1. X 1905. у Вапи, срез трпавски; од Светозара и Јулке Поповић; ожењеп, 1 дете; живи у Вапи.

У логору од 23. I 1943. од СПС Краљево. Стрељап 7. IV 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 14030.

Стапко Савић био је борац Трпавског и партизанског батаљона 1941. После повратка Немаца у Чачак крајем 1941. године и даље је одржавао везу са борцима и илегалним партијским радницима. Ухватили су га педићевци и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, где је стрељан.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 312.

НЕСТОРОВИЋ МИЛОРАД, земљорадник; Душап и Јагода; рођ. 10. X 1910. у Вапи [срез] трпавски; пежењеп; живи у Вапи.

У логору до 17. IV 1944. од СС. Пуштен у слободу 8. VIII 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 21584.

ВИЉУША

ЂУРОВИЋ ДРАГАН, земљорадник; рођ. 1917. у Виљуши; Чачак; од Радомира и Драгојле, рођ. Ђоковић; пе[жењеп]; живи у Виљуши.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Сproved 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3485.

ЂУРОВИЋ МИЛИЈА, земљорадник; рођ. 1919. у Виљуши; од Миломира и Милупке, рођ. Влајковић; жењеп, 1 дете, живи у Виљуши.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Сproved 15. II 1942. за Краљево.

лог. бр. 3518.

Милија Ђуровић био је борац партизанске артиљерије 1941. После пуштања из Бањичког логора стрељали су га Немци у Виљуши 7. децембра 1942.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 313.

МАНДИЋ СРЕТЕН, земљорадник; рођ. 1904. у Виљуши; Чачак; од Милепка и Персе, рођ. Дапиловић; 4 деце; живи у Виљуши.

У логору од 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево. *ЛОГ. бр. 3518.*

МИЛУНОВИЋ МИОДРАГ, земљорадник; рођ. 1920. у Виљуши, Чачак; од Милапа и Лепе, рођ. Савић; неожењен; живи у Виљуши.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Одведен 24. IV 1942. па рад од СС. *ЛОГ. бр. 3520.*

Миодраг Милуповић члап, СКОЈ-а; позадиписки радник НОП-а; ухватили га четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, па Норвешку; где је страдао у логору Кортеп 1942. године.

Под шифром Викинг, стр. 699;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 314.

МОЈСИЛОВИЋ МИЉКО; ђак; рођ. 1919. у Виљуши, Чачак; од Вукомапа и Јелке, рођ. Томашевић; неожењен; живи у Виљуши.

У логору од 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3528.

Миљко Мојсиловић, члап КПЈ; борац Трпавског партизанског батаљона 1941; погинуо као борац НОВЈ у борби против Немаца у Комплетницима па Сремском фронту 3. јануара 1945.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 314.

АНИЧИЋ МИЛАНКА, домаћица; (стара) 35 година; од Рада и Кате, рођ. Врпешевевић; рођ. у Виљуши; [срез] трпавски; 5 деце.

У логору од 14. IV 1942. - Начелства среза трпавског. Одведен 10. IX 1942. у болницу. Враћена (у логор) 5. X 1942. Пуштена 31. XII 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 3584.

Милапка Апиочић била је сарадник НОП-а. После пуштања из логора са Бањице заклали су је четници у Кулиповцима 11. новембра 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 312.

МАНДИЋ СТАНИЈА, домаћица; од Брапислава и Вујапе, стара 62. године, рођ. у Негришорима, [срез] драгачевски; удата, 7 деце; живи у Чачку.

У логору од 26. VIII 1943-СС. Пуштепа на слободу 26. XII 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 15143.

Стапија Мандић била је сарадник НОП-а. Опа је мајка Радепка Мандића, комапданта обновљеног Чачапског НОП одреда, каспије проглашеног за народног хероја Југославије. После пуштања из логора са Бањице, попово је ухапшена од четника и предата Немцима у Краљеву, где је стрељана 11. августа 1944. У току рата четници су јој убили супруга Радисава, синове Милутипа, Војислава и Драгута, а педићевци су јој у Гучи стрељали брата Велимира Тодоровића из Негришора. Такође, четници су јој заклали девера Светозара и јетрву Живку, који су свесредно пружали помоћ његовим синовима - партизанским борцима. Сви одрасли чланови ове породице били су учесници и сарадници партизанског покрета и дали су велики допринос тој борби.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 314;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 338-342.

ГОРИЧАНИ

БУРЕВИЋ МИТА, земљорадник; рођ. 1899. у Горичанима, срез трпавски; од Витомира и Саве, рођ. Петровић; ожењен, троје деце; са стапом у Бабском пољу, срез жички.

У логор дошао 27. XII 1941. из Краљева, од немачке војске. Сprovedен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3239.

ЈОВАНОВИЋ ДРАГОСЛАВ, земљорадник; рођ. 16. I 1922. у Горичапима, од Милисава и Вукосаве Јоваповић; неожењеп; са боравком у Горичапима.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа. *ЛОГ. бр. 9999.*

Драгослав Јоваповић био је борац Трпавског партизанског батаљона 1941. Ухватили га Немци и отерали у Солуп (Грчка), где је страдао у новембру 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 316.

ЖАОЧАНИ

АЛЕКСИЋ ИГРУТИН; земљорадник; рођ. 1. IV 1899. у Жаочапима од Обрада и Јелке; ожењеп, 2 деце; са боравком у Жаочапима.

У логору од 18. III 1943. од УГБ. Пуштеп у слободу 22. IX 1944. од МУП.

ЛОГ. бр. 11085.

ЗАБЛАЋЕ

ЈЕВТОВИЋ МИЛАН, радник, рођ. 12. II 1923. у Заблаћу, Чачак; од Михаила и Јагоде Радисављевић; неожењеп; са стапом у Заблаћу.

У логору од 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2590.

Милап Јевтовић био је борац Трпавског партизанског батаљона 1941. Ухватили га четници и предали Немцима, који су га спровели у Бањички логор, па у Краљево. Погипуо у Чачку 10. новембра 1944.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 317.

ЗЛАТАНОВИЋ НИКОЛА, радник; рођ. 1920. у Заблаћу [срез] трпавски; од Веља и Јелке Ружић; неожењеп; са стапом у Ужицу.

У логор дошао 26. XII 1941. из Ужичке Пожеге, немачке војске.

Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2888.

ТРИФУНОВИЋ МИЛУТИН, земљорадник; рођ. 1904. у Заблаћу, [срез] трпавски; од Петра и Стапе, рођ. Бабић; 1 дете.

У логору од 10. VI 1942. од ПОП Чачак. Стрељап 14. V 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 6235.

Нема га у евиденцији стрељаних. СУБНОР-а у Чачку.

ЛАЗОВИЋ БРАНКО, земљорадник; рођ. 1921. у Заблаћу; од Стапимира и Дуње; пежењеп; са боравком у Заблаћу.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одвед-деп на рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10032

Бранко Лазовић био је члан СКОЈ-а и борац Трпавског партизанског батаљона 1941. Из Бањичког логора упућен је у Солуп, где је страдао 2. августа 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 318.

ВАСИЋ СРБОЉУБ, шеф Железничке стапице; рођ. 23. IX 1902. у Кладову; од Игњата и Јелепе Максимовић; ожењеп; 2 деце; са боравком у Заблаћу.

У логору од 11. I 1943. од СС. Спроведен на рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10286.

ВЕЛИЧКОВИЋ ВЛАДИМИР, земљорадник; рођ. 19. III 1904. у Заблаћу; од Светислава и Стапке; ожењеп, 5 деце; са боравком у Заблаћу.

У логору од 18. III 1943. од УГБ. Пуштен у слободу 3. V 1943. одведен од УГБ.

ЛОГ. бр. 11084.

ВЕЛИЧКОВИЋ ЂУРЂЕ, земљорадник; рођ. 25. X 1898. у Заблаћу; од Миладица и Живапе; ожењеп, 4 деце; са боравком у Заблаћу.

У логору од 18. III 1943. од УГБ. Стрељан 25. V 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 11083.

Ђурђе - Ђуле Величковић био је члан КПЈ, одборник НОО, борац Трпавског партизанског батаљона 1941. Ухватили га четници и предали Немцима, који су га стрељали у Малом Пожаревцу код Београда, 25. маја 1943. Није пуштен на слободу, како пише у логорским књига-

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 317.

ЕРИЋ ВЕЛИМИР, земљорадник; рођ. 19. III 1904. у Заблаћу; од Светислава и Стапке; ожењеп, 5 деце; са боравком у Заблаћу.

У логору од 18. III 1943. од УГБ. Пуштен у слободу 3. V 1943. одведен од УГБ.

ЛОГ. бр. 11084.

Велимир Ерић је био члан КПЈ. Учествовао је у припремама усташа 1941. Ухватили га четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор. По пуштању из Бањичког логора убили су га четници у Вапи 15. августа 1944.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 317.

ПОПОВИЋ ВЛАДИМИР, учитељ; Милац и Перса; рођ. 10. V 1912. Заблаће, [срез] трпавски; пеожењеп; живи у Заблаћу.

У логору од 6. XII 1943. - СС. Пуштен у слободу 9. XII 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 18560.

ЈЕЖЕВИЦА

СТОЈИЋ АНЂЕЛИЈА, домаћица; рођ. 1918. у Жежевици; срез трпавски; од Апдрије и Румепке, рођ. Зењевић; удата; муж Милинко (Милутин); са станом у Жежевици, срез трпавски.

Спроведена 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2558.

БОШКОВИЋ ЖИВОРАД, земљорадник; рођ. 1906. у Жежевици; од Алексе и Милупке; рођ. Ковачевић; ожењеп, 3 деце; живи у Жежевици.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске. Одведен на рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 3464.

Живорад Бошковић је био члап КПЈ; борац Трпавског партизанског батаљона. Ухватили су га педићевци и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, па у Норвешку, где је страдао у логору Боти 1943.

Под шифром Викинг, стр. 680;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 318.

БОШКОВИЋ РАДОМИР, земљорадник - зидар; рођ. 1893. у Жежевици; од Бјекослава и Росапде; рођ. Филиповић; ожењеп, 2 деце.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3465.

Радомир Бошковић је био члап КПЈ и борац Трпавског партизанског батаљона 1941. Био је у Бањичком логору, па у Краљеву. Пуштен је, па попово ухапшен и одведен у Бањички логор, где је умро 14. фебруара 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 319.

ВУКОСАВЉЕВИЋ ДРАГОМИР, земљорадник; рођ. 1907. у Жежевици; од Тапаска и Јулије, рођ. Величковић; ожењеп, 1 дете; живи у Жежевици.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Спро-ведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3475.

ВУКОСАВЉЕВИЋ МЛАДЕН, земљорадник; рођ. 1901. у Жежевици; од Миладипа и Радосаве; рођ. Прелић; 6 деце; живи у Жежевици.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Одведеп па рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 3496.

Младеп Вукосављевић био је сарадник НОП-а; члап НОО 1941. Ухватили га четпици и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, па у Норвешку, где је страдао у октобру 1943.

Под шифром Викинг, стр. 682;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 319.

МИЛОВАНОВИЋ СЛАВОЉУБ, абацијски радник; рођ. 1914. у Жежевици, Чачак; од Радојка и Дмитре; рођ. Јоваповић; 1 дете; живи у Жежевици.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Одведеп па рад 24. IV 1942. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 3527.

Славољуб Миловаповић је иптерпирап па рад у Норвешку. Преживео је логорски живот и вратио се по ослобођењу у земљу.

Под шофром Викинг, стр. 726.

Славољуб Миловаповић, по повратку из логора укључио се у рад у обпови и изградњи земље. Био је активап друштвено-политички радник и фупкциопер. Нарочито је његова активпост дошла до изражаја у оргапизацији СУВНОР-а. Доживео је дубоку старост. Умро је у Жежевици 2010. годипе, где је и сахрањеп па сеоском гробљу.

Из документације ОпштинскоГ одбора СУВНОР-а у Чачку.

ПАЈОВИЋ РАДОСЛАВ, земљорадник; рођ. 1909. у Жежевици, Чачак, од Илије и Тијане, рођ. Василић; 3 деце; живи у Жежевици.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3534.

СМИЉАНИЋ МИЛОВАН, земљорадник; рођ. 1918. у Жежевици; Чачак; од Вићентија и Живке, рођ. Трајковић; неожењеп; живи у Жежевици.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Пуштен у слободу 12. II 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 3560.

ЋУРЧИЋ ЈАНАЋКО, земљорадник; рођ. 1913. у Жежевици, Чачак; од Миљка и Руже; рођ. Јевтовић; ожењеп, 4 деце; живи у Жежевици.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3579.

Јанаћко Ћурчић био је члан КПЈ и борац Трпавског партизанског батаљона 1941. По изласку из Бањичког логора заклалаи су га четници у Ракови 25. августа 1944.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 321.

ПАВЛОВИЋ МОМИР, земљорадник; рођеп 12. IX 1923. у Жежевици; од Младомира и Мирославе; ожењеп; без деце; са боравком у Жежевици.

У логору од 18. III 1943. од УГБ. (*)

ЛОГ. бр. 11080.

БОГИЋЕВИЋ МИЛОВАН, земљорадник; рођ. 10. V 1888. у Жежевици; [срез] трпавски; од Љубомира и Јелице; Стапојевић; ожењеп, 6 деце; живи у Жежевици.

У логору од 5. V 1943. - СС. Стрељап 25. I 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 13316.

Нема га у евиденцији усмрћених.

ЧУТОВИЋ РАДА, домаћица, рођ. 7. VIII 1921. у Гучи [срез] драгачевски; од Душапа и Драгиње Икодиповић; удата, 1 дете; са боравком у Жежевици, [срез] трпавски.

У логор дошла 10. VI 1943. од УГБ. (*)

ЛОГ. бр. 14372.

Рада Чутовић била је члап КПЈ. У току рата вршила је, поред осталог, курирску дужност између Окружног комитета КПЈ и средњих комитета за таковски, љубићки, драгачевски и трпавски срез. Откривена је од страпе полиције и отерапа у Бањички логор, одакле је пуштена 4. октобра 1944.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 - Жене борци и сарадници, стр. 347.

ЈЕЗДИНА

ВУКОВИЋ РАДОМИР, земљорадник, рођ. 1923. у Јездипама (Јездипи), срез трпавски; од Милутипа и Драгиње; рођ. Старчевић; неожењен, са стапом у Јездипама (Јездипи), срез трпавски.

У логору дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2607.

МАРКОВИЋ ВЛАДИСЛАВ, земљорадник; рођ. 1887. у Јездипи, Чачак; од Љубисава и Радосаве; ожењен; живи у Јездипи, Чачак.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Пуштен у слободу 12. II 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 3524.

СИМОВИЋ ТОДОР, земљорадник; рођ. 1888. у Јездипи, Чачак; од Ђорђа и Смиљке; рођ. Јевремовић; 3 деце; живи у Јездипи, Чачак.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-чачак. Пуштен у слободу 12. II 1942. од УГБ.

ЛОГ. бр. 3559.

ЦВЕТИЋ ВЕЛИМИР, земљорадник; рођ. 1924. у Јездипи; Чачак; од Милепка и Јелепе; рођ. Врапић; пеожењеп; живи у Јездипи.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево. *ЛОГ. бр. 3583.*

Велимир Цветић, партизански борац, пије из Бањичког логора спроведеп за Краљево, већ је иптерпирап у Норвешку. Преживео је логорски живот у овој поларној земљи и вратио се у домовипу 1945. Каспије је завршио Правпи факултет и био једап од угледних адвоката.

Под шифром Викинг, стр. 732.

ТОШИЋ СТАНОЈКА, домаћица, рођ. 1892. у Гучи; од Радивоја и Милке Радоваповић; удата; без деце; са боравком у Јездипи.

У логору од 30. X 1942. од СС. Пуштепа на слободу 16. VI 1943. *ЛОГ. бр. 8305.*

МИЛИЋЕВИЋ ВУКАДИН, земљорадник, рођ. 1880. у Лиси; од Сретепа и Апђелије; без деце; са боравком у Јездипи.

У логору од 30. X 1942. од СС. Умро у логору 18. I 1943.

ЛОГ. бр. 8306.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 322

ОБРЕНОВИЋ ДРАГОМИР, земљорадник; рођ. 15. III 1914. од Тихомира и Дарипке Бојчевић; ожењеп, једпо дете; са боравком у селу Јездипи.

У логору од 2. XII 1942. од СС. Стрељап 19. II 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 8977.

Нема га у евидепцији стрељаних СУБНОР-а у Чачку.

ОСТОЈИЋ ЋУНИСИЈЕ, земљорадник; рођ. 1877. у Комару; од Мирка и Јеле Терзић; ожењеп, 3 деце; са боравком у селу Јездипи.

У логору од 2. XII 1942. од СС. Пуштеп 22. IV 1943. од СС.

ЛОГ. бр. 8980.

КАЧУЛИЦЕ

БОШКОВИЋ ДАНИЦА, студент агро-помије; рођ. 1918. од Радише и Јелке, рођ. Копачаревић; пеудата; са стапом у Качулицама.

У логор дошла 21. XII 1941. од Гестапоа. У болпицу (одведена) 24. XII 1941. Враћепа у (логор) 26. I 1942. Пуштепа у слободу 24. VI 1942. (Испад „Бошковић“, дописапо црвепом оловком „Башчевић“).

ЛОГ. бр. 2556.

Из Бањичког логора она је иптерпирапа у логор у Аустрију, одакле је побегла и прикључила се словепачким партизанима. Била је у бригади Франца Прешерпа, где је обављала дужност комесара у више једипица ове бригаде. Из рата је изашла у чипу капетапа.

После рата завршила је Пољопривредни факултет у Земупу, где је и докторирала 1954. године. Специјализацију из области пољопривредних наука завршила је на трогодишњим студијама у Немачкој и Великој Британији. Написала је бројне научне радове из области пољопривредних наука; уживала је углед запаженог научног радника.

Удајом је променила презиме у Гајић, а умрла је у Београду, 20. августа 2006. године.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 353;

Део података скинут са Интернета.

КУЛИНОВЦИ

БУГАРЧИЋ ВОЈИН, ђак; рођ. 1920. у Кулиповцима; од Живка и Мике Перовић; нежењен; живи у Кулиповцима.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3470.

ЛЕВАЈАЦ МИОДРАГ, приватни чиповик; рођ. 28. XII 1908. у Кулиповцима; од Драгољуба и Косапе Дуњић; неожењеп; са боравком у Чачку, Цара Лазара.

У логору од 29. XI 1942. од СС. Одведеп па рад 26. I 1943. од Гесапоа.

лог.бр. 8843.

Миодраг Левајац је иптерпирап у логор Маутхаузепп, где је страдао 30. марта 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 325.

Миодраг Драгољуба Левајаца, службеник, рођеп је у сиромашпој сеоској породици. Као службеник Градског поглаварства у Чачку пре рата био је близак папредпом покрету, у коме је делимичпо учествовао. У устапичкој 1941. годипи ступио је у Чачапски НОП одред „Др Драгиша Мишовић“. Од октобра до децембра 1941. годипе радио је у Градском пародпоослободилачком одбору Чачка. После повлачења партизапских спага остао је у Кулиповцима, радио за НОП према условима. Избачеп из Градског поглаварства без права па повратак у службу. Ухапшен је 29. повембра 1942. и отерап у логор па Бањицу, а затим у Маутхаузепп 26. јапуара 1943. годипе. Спаљеп 30. марта 1943. у овом злогласпом логору.

Непокорени, стр. 452.

ВАСИЉЕВИЋ ДЕСИМИР, свршепи матурапт, рођ. 18. X 1922. у Кулиповцима; од Драгомира и Јулијапе; неожењеп; живи у Кулиповцима.

У логору од 14. IV 1943. од УГБ. Одведеп 22. IV 1943. у СП, враћеп (у логор) 20. V 1943. Стрељап 25. V 1943. у Београду.

ЛОГ.бр. 12730.

Десимир Васиљевић био је члап КПЈ. Учествовао је у припреми устанка 1941. Био је помоћник управпика ВТЗ у ослобођепом Чачку. Ухватили су га Немци и отерали у логор па Бањицу, па па Сајамиште. Упућивап је па припудпи рад у рудпик Трепча, одакле је упућеп и Маутхаузепп, где је угушеп у гаспој комори 12. априла 1945.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 325.

ЈАНИЋ ВЛАДИМИР (ВЕЛИМИР), зе-

мљорадник; од Добривоја и Анђелије; рођен 25. X 1903. у Кулиновцима [срез] трнавски; ожењен, 3 деце; живи у Кулиновцима.

У логору од 11. IX 1944. од ПГП Чачак. Одведен на рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 23457.

Велимир Јапић - Опа био је 1941. члап НОО и борац Трпавског партизанског батаљона. Ухватила га полиција и отерала у Бањички логор, па у Маутхаузен, где је страдао у мају 1945.

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 325,

МАНДИЋ КРСТОМИР, мехапичар; Петар и Ружица; рођ. 6. IX 1925. у Кулиповцима; пеожењеп; живи у Чачку.

У логору од 9. II 1944. - УГБ. Одведеп па рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 19335.

ЈАКОВЉЕВИЋ ИСИДОР, столар; Вукадип и Смиља; рођ. 1911. у Кулиповцима [срез] трпавски; ожењеп, 2 деце; живи у Кулиповцима.

У логору од 11. IX 1944. од ПГП Чачак. Одведеп па рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 23459.

НЕШОВИЋ БОГОСАВ, земљорадпик; Тихомир и Стојка, рођ. 11. II 1911. у Кулиновцима, [срез] трпавски; ожењеп; без деце; живи у Кулиповцима.

У логору од 11. IX 1944. од ПГП Чачак. (*)

ЛОГ. бр. 23460.

Богосав Тихомира Нешовића, лимарски радпик, рођеп је у сиромашпој породици у Кулиповцима. Учествовао је у акцијама сипдиката пре рата. У устапичкој 1941. години био је борац Чачапског НОП одреда „Др Драгиша Мишовић“, па политички радпик па терепу. Капдидат за члапа КПЈ од 1942, а члап од 1943. године. Био је одборпик илегалпог Народноослободилачког одбора

у Кулиповцима. Ухапшен је после провале у Чачку у августу 1944. године и спроведен па Бањицу у септембру. Остао је у логору до његовог расформирања. У логору је оболео од туберкулозе плућа. Умро је код куће 25. октобра 1944. Сахрањен је у Доњем атепичком гробљу.

Непокорени, стр. 453.

МИШОВИЋ СЛОБОДАН, ђак VII раз. гимназије; Душап и Милица; рођ. 13. XI 1926. у Кулиповцима.

У логору од 11. IX 1944. од ПГП Чачак. Одведен па рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр 23462.

МИШОВИЋ МИЛИЦА, домаћица; Тихомир и Новка; рођ. 1899. у Крстацу, срез драгачевски; удата, четворо деце; живи у Кулиповцима.

У логору од 11. IX 1944. од ПГП Чачак. ()*

ЛОГ. бр. 23474.

ЛАЗАЦ

МИЈАТОВИЋ БОГОЉУБ, земљорадник; рођ. 1923. у Ласцу; од Благоја и Рапђије, рођ. Курђубић; нежењен; са стапом у Ласцу, срез трпавски.

У логору од 27. XII 1941. од немачке војске спроведен 15. II 1942. за Краљево.

лог. бр. 3281.

ПОПОВИЋ МИЛОМИР, земљорадник; рођ. 1922. у Ласцу; од Вељка и Драге, рођ. Биорчевић; ожењен, пема деце; са стапом у Ласцу, срез трпавски.

лог. бр. 3291.

Миломир Поповић пије враћен за Краљево, како пише у логорским документима, већ је интерпиран у Норвешку. Преживео је логорски живот и вратио се у земљу.

Под шифром Викинг, стр. 729.

БЕЛОПАВЛОВИЋ МИОДРАГ, земљорадник; рођ. 1914. у Петпици; од Милисава и матере Зорке, рођ. Миладиповић; пеожењеп, живи у Ласцу, срез трпавски.

У логор дошао 5. I 1942. од пемачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3593.

Миодраг Белопавловић пије спроведеп у Краљево, како пише у књигама логора. Оп је иптерпирап у Норвешку. Преживео је логорски живот и вратио се у земљу. Живео је после рата у Чачку.

Под шифром Викинг, стр. 718.

БЕЛОПАВЛОВИЋ ЉУБОМИРКА, домаћица; (?), у Ласцу, [срез] трпавски; од Милисава и Загорке, рођ. Миладиповић; пеудата; живи у Ласцу.

У логор дошла 5. I 1942. од пемачке војске-Чачак. Одведена у логор Смедеревске Палапке 1. X 1942.

ЛОГ. бр. 3594.

ЈАНКОВИЋ ЉУБОМИРКА, дипл. правпик; рођ. 5. XI 1911. у Ласцу; [срез] трпавски; од Живапа и Стамепке, рођ. Коловић.

У логору од 23. I 1942. од УГБ. Пуштепа 26. VIII 1942. од МУП.

ЛОГ. бр. 6043.

Престојпиштво Градске полиције у Чачку, после хапшења Љубомирке Јапковић сачипило је извештај о њепој комупистичкој активности, који је вероватно послат Специјалпој полицији у Београду 18. VI 1942. У њему се, поред личних података, паводи:

„Имеповапа Љубомирка Јапковић, јесте била као ђак гимназије као студепт у Београду, једпа идеолошки пастројепа и опаспа комуписткиња. У Чачку се дружила са Томић Момиром, зв. „Мошом“, комупистом позпатим из II кројачке задруге у Чачку, са Црпогорком Ђурђипом Апдрић, зв. „Ђипом“ бив. сестра . . . у полуклипици, и једпа иста тако веома опаспа комупистица, која је по ослобођењу Чачка по српској у и пемачкој војсци побегла у Црпу Гору и свакакао тамо учествовала у комупистичкој акцији.

Сем тога код Љубомирке Јапковић одржавали су се састапци, па којима су учествовали радници, запатлије, интелектуалци и др. којима је опа била духовни вођа.

Код Престојништва била је ухапшена 1. III 1942. год. и спроведена за логор.

Сестра именовапе Божика Кривокућа, која моли да се Љубипка пусти из логора, исто тако је једна од опасних комунисткиња, која је овде такође била ухапшена и спроведена у логор одакле је пуштена педавно".

18. VI 1942, Чачак.

Ђ и Кукрика, пол. агент...

МИАЧ, Престојништво градске полиције, Е-24--К-1, док. 21.

ЛИШАНИН ДУШАН, земљорадник; рођ. 18. VI 1914. у Ласцу; од Спасоја и Дарипке Милиошевић; ожењеп, 1 дете; са боравком у Ласцу.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10033.

РАКИЋ ЖИВКО, земљорадник; рођ. 15. III 1919. у Лакциру (Ласцу) срез трпавски; од Божицара и Стапимирке Петровић; ожењеп; без деце; живи у Лопатници, срез жички.

У логору од 5. V 1949. од СС. Одведеп па рад 23. VIII 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 13351.

ЛИПНИЦА

ЛОКСИЋ ЈОВИША, земљорадник; рођ. 1905. у Липници, Чачак, од Рапислава и Јулке, рођ. Чакајац; 5 деце; живи у Липници.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Одведеп па рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 3502.

Јовиша Јоксич био је 1941. борац Трпавског партизанског батаљона. Ухватили су га четници и предали Немцима, који су га

отерали у Бањички логор, па у Норвешку, где је страдао у мају 1943.

Под шифром Викинг, стр. 691;

Чачански крај у НОБ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 328.

МАРКОВИЋ ИЛИЈА, шегрт; рођ. 1924. у Липпици [срез] трпавски; од Николе и Јовапке, рођ. Вучипић; живи у Чачку.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске-Чачак. Одведеп па рад 24. IV 1942. од Гестапоа. *ЛОГ. бр. 3461.*

Илија Марковић био је члап Меспог комитета КПЈ за Чачак и борац Трпавског партизанског батаљона. Ухватили су га четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, па у Норвешку; где је страдао 1942. у логору Гестапо.

Под шифром Викинг, стр. 697;

Чачански крај у НОБ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 278.

ВЛАСТЕЛИЦА РАТКО, учитељ; рођ. 1. IX 1912. у Липпици, срез трпавски; од Добросави и Јелке, рођ. Јапковић.

У логору од 27. IV 1942. - УГБ. Одведеп па рад 7. V 1942. у Немачку. *ЛОГ. бр. 5603.*

МАЈСТОРОВИЋ МИЛИВОЈЕ, земљорадник; рођ. 8. X 1992. у Липпици, од Рајка и Рајке Максимовић; пеожењеп; са боравком у Липпици.

У логору од 27. XI 1942. од СС. Одведеп 17. VI 1943. па рад у Бапат. *ЛОГ. бр. 8917.*

Миливоје Мајсторовић био је сарадник у НОП-а. Ухватили га четници и предали Немцима. Отерап је у Бањички логор, затим па припудпи рад у Бапат. Побегло је и прикључио се једицицама НОВЈ. Погиуо је несрећним случајем у Бапату у мају 1945.

Чачански крај у НОБ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 329.

ВУЈОВИЋ АЛЕКСАНДАР, земљорадник; рођ. 14. VII 1919. у Липпици; од Богосави и Наталије Томић; пеожењеп; са боравком у Липпици.

У логору од 2. XII 1942. од СС. Пуштен 16. III 1943. од СС.
ЛОГ. бр. 9896.

ЈЕВТОВИЋ МИЛЕНА, домаћица; рођ. 11. IX 1911. у Липпици; Чачак; од Добросави и Јелке Јапковић; удата, без деце; са боравком у Београду, Смедеревска 126.

У логору од 18. XII 1942. од УГБ. Стрељапа 14. VI 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 9497.

Престојништво Градске полиције у Чачку, својим дописом, упућеним као одговор на телефонско тражење Управи града Београда - Одељењу специјалне полиције, даје податке о комунистичкој активности Миледе Властелице-Јевтовић, рођене у Липпици:

„Властелица Миледа студент права, из села Ласца срез трпавски истицала се од рапије као идејна комунисткиња и пропагатор комунистичке идеје и као таква вођена у евиденцији комуниста при Начелству среза трпавског. По доласку партизана у Чачак удала се за Јевтовић Милорада, судског приправника из Косјерића који је као рез. официр био у заробљеништву из кога се јавивши као Бугарин успео да се ослободи и половином октобра дође у Чачак, где је одмах пришао партизанима и са њима почео да сарађује на уређењу комунистичке државе. По расулу партизана Јевтовић је побегао у шуму, али је 19. XII 1942. год. од страпе четника био ухваћен и предат преком суду који га је одредио за логор на Бањицу, где се и дапас налази. Његова жена Миледа била му је активан сарадник и потпомагала у ширењу комунистичке идеје и уређивању комунистичке државе. По расулу партизана именована је побегла од куће и за њезин боравак до дапас не зна пишта”.

МИАЧ, Предстојништво градске полиције, Е-24.Е-1.док. 40-НОВ.

Миледа Властелица-Јевтовић била је члан Окружног комитета КПЈ за Чачак; учествовала у припреми устапка 1941. Ухваћена је од страпе Специјалне полиције у Београду и отерана у Бањички логор, где је стрељана.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 372.

ДМИТРОВИЋ ВУКАДИН, ваздухопловни водник; Владимир и Љубица; рођ. 6. II 1909. у Липпици, [срез] трпавски; ожењен; 1 дете; живи у Београду, таковска 14.

У логору од 20. X 1943. - СС стељан 21. X 1943. у Београду.
ЛОГ. бр. 17820.

Вукадип Дмитровић је ухапшен од немачке полиције и отерап у Бањички логор, где је стрељан други дан по хапшењу.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 328.

ЛОЗНИЦА

ДРАГИЋЕВИЋ ГВОЗДЕН, обућар; рођ. 1897. у Лозпици; од Михаила и Випке, рођ. Ерић; удовац, без деце; са стапому Кпеза Милоша бр. 28/а, Чачак.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа; умро у логору 5. II 1942. у логорској амбуланци.

ЛОГ. бр. 2685.

Гвоздеп Драгићевић - Гупц радио је 1941. године у партизанској радионици у Чачку; спадевао је борце на фронту обућом. Ухватила га је немачка полиција и отерала у Бањички логор, где је страдао.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 368.

ТОШОВИЋ БОРИВОЈЕ, кројачки радник; рођ. 1914. у Лозпици, Чачак; од Ђорђа и Драгиње, рођ. Паптелић; неожењен; живи у Лозпици.

У логор дошао 28. XII 1941. од немачке војске-Чачак. Презет 17. VI 1942. од СП, ради пуштања.

ЛОГ. бр. 3571.

КОЈОВИЋ ДИМИТРИЈЕ, ковач; рођ. 1915. у Лозпици; од Живка и Василије, рођ. Виторовић; ожењен, 3 деце; живи у Чачку.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске-Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3651.

МИЛОШЕВИЋ ИЛИНКА, учитељица, рођ. 26. IV 1920. у Лозпици; [срез] трпавски; од Будимира и Ивапке, рођ. Обреповић; уда-та.

У логору од 16. VII 1942. - СС. Пуште-па у слободу 6. VII 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 6678.

Престојништво Градске полиције у Чачку, преко својих агената, 1. јула 1944. године упутило је податке о активности Илипке Милошевић за време владавине партизапа. Ту се каже:

„Милошевић Илипка, жена Милошевић Милисава, учитељица, пастројена је комунистички, муж јој је био партизап. За време партизапске владавине у њиховој кући долазили су фупк-циопери партизапа.

Илипка је убеђена и изграђени комуниста. Дапас је зову ЧЕКА, али чека своје комунисте”.

Потпис нечитак;

Народни музеј Чачак, архива Предстојништва полиције, документ. 315.

Илипка Обреповић-Милошевић у устапичкој 1941. године активпо је помагала партизапе - водила је организовању младих и жена у Горачћима, где је службовала, па прикупљању хране, спремању и производњи одевних предмета за борце. Ухапсили су је четници и предали Немцима, који су је спровели у Бањички логор.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 59.

КОЈОВИЋ РАДОЈИЦА, земљорадник; Милије и Спасевије; рођ. уб(?), срез трпавски; пеожене; живи у Лозпици.

У логору од 23. IX 1944. од УГБ. Спро-веден па рад 26. X 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 23585.

Радојица Којовић је био 1941. године борац Трпавског партизапског батаљона.

Ухапсила га је Специјална полиција и отерала у логор па Бањицу, па у Маутхаузен, где је убијен 10. децембра 1941.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 330.

МЕЂУВРШЈЕ

ПЕЈИЦА ГВОЗДЕН, зидар; рођ. 15. XII 1902. у Међувршју; од Папта и Радојке Василијевић; ожењеп, 8 деце; са боравком у Међувршју.

У логору од 23. I 1943. од СС. Одведеп па рад 4. V 1943. од Гестаона,

ЛОГ. бр. 10521.

ПЕЈИЦА РАТКО, земљорадник; рођ. 1914. у Међувршју, срез трпавски; од Аптопија и Милеве, рођ. Стапчић; неожењеп; живи у Међувршју.

ЛОГ. бр. 3677.

Ратко Пејица, земљорадник из Међувршја, пије са Бањице враћеп за Краљево, како пише у логорским књигама, већ је спроведеп у логор Норвешке. Преживео је ту голготу и вратио се по ослобођењу у земљу.

Под шифром Викинг, стр. 727.

ПЕЈИЦА СТАНИМИР, земљорадник; рођ. 1907. у Међувршју; од Спасоја и Стапе, рођ. Ракић, ожењеп, 5 деце; живи у Међувршју.

У логор дошао 5. I 1942. од пемачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3679.

МРШИНЦИ

ВУЧИЋЕВИЋ МИОДРАГ, баштовап; рођ. 1909. у Мршипцима, срез трпавски; од Радомира и Драгиње, рођ. Шљивић; ожењеп; са стапом у Љубићу.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2618.

ЂОРЂЕВИЋ ЖЛРКО, земљорадник; рођ. 1903. у Мршици (Мршинци) срез трнавски, од Љубе и Ллексије, рођ. Цветић; 7 деце; живи у Мршинцима.

У логор је дошао 5. I 1942. од немачке војске-Чачак. Сprovedен 19. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3623.

Жарко Ђорђевић био је 1941. водиик у Трнавском партизанском батаљону. По изласку из логора радио је илегалпо за НОП. Ухватили су га четиници и заклали у Мршипцима 28. августа 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 323.

ЂОРЂЕВИЋ ВЛАСТИМИР, земљорадпик, рођ. 1917. у Мршипци (Мршипцима), срез триавски; од Љуба и Косаре, рођ. Бупарџић; 1 дете; живи у Мршипцима.

У логор дошао 5. I 1942. од пемачке војске-Чачак. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3625.

ЂОРЂЕВИЋ РАДОМИР, земљорадпик; рођ. 1905. у Мршипцима; од Љуба и Алексије, рођ. Цветић; 2 деце; живи у Мршипцима.

У логор дошао 5. I 1942. од пемачке војске-Чачак. Сprovedеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3626.

КАПЛАРЕВИЋ ДОБРИЦА, земљорадпик; рођ. 1918. у Мршипцу [срез] трпавски; од Радомира и Лепе, рођ. Мировић.

У логору од 14. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 5382.

Добрица Капларевић био је 1941. борац Трпавског партизапског батаљопа. Ухватили су га четпици и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, па у Норвешку, где је страдао 1942. у логору Каросјок.

Под шифром Викинг, стр. 691;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 332.

ЂОРЂЕВИЋ ТОДОР - ТОША, земљорадник; рођ. 8. I 1911. у Мршипцима, срез трпавски; од Љуба и Алексије; ожењен; 5 деце; са боравком у Мршипцима.

У логору од 22. IV 1943. од УГБ. Пуштен у слободу 4. IV 1944. од УГБ, (Видети и р. бр. 23577).

ЛОГ. бр. 12996.

Тодор Ђорђевић други пут је ухапшен и одведен у логор па Бањицу 20. IX 1944. од ПГП Пожаревац. Одведен па рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 23977.

НИКИТОВИЋ СЕЛИМИР, земљорадник; рођ. 24. XI 1906. у Мршипцима, срез трпавски; од Божицара и Стапе; ожењен, 3 деце; са боравком у Мршипцима.

У логору од 22. IV 1943. од УГБ. Одведен 10. V 1943. од УГБ. Враћен 12. VIII 1943. (у логор).

Види и р. бр. 15986.

ЛОГ. бр. 13008.

У логору је задржап и после 12. VIII. Пуштен је па слободу 2. XII 1943. од УГБ.

ЛОГ. бр. 15886.

Селимир Никитовић је био члап КПЈ и борац Трпавског партизанског батаљона 1941. године. Ухватили су га четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор. После пуштања из логора заклали су га четници у Слатипи 13. јануара 1944.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 332;

ОВЧАР БАЊА

ЛАЗИЋ НИКОЛА, свештеник; рођ. 17. IV 1915. у Бреспипи, срез љубићки; од Светислава и Филипе Јелесијевић; неожењен, живи у Овчар Бањи.

У логору од 15. V 1943. од СС - Краљево. Стрељап 17. VI 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 13780.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 333.

ВУКОВИЋ НИКОЛА, свештепик; рођ. 19. XII 1910. у Бепдићу; од Илије и Јоке; удовац, 1 дете; са боравком у мапастиру „Свете Тројице“.

У логору од 4. XII 1942. од СС. Умро 17. III 1944.

ЛОГ. бр. 9093.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 333.

ПАКОВРАЋЕ

ВУКАДИНОВИЋ ЖИВАН, учепик I разреда учитељске школе; рођ. 1923. у Паковраћу, [срез] трпавски; од Драгомира и Дарипке, рођ. Митровић; пеожењеп; живи у Паковраћу.

У логору од 5. I 1942. од пемачке војске-Чачак. Одведеп па рад 24. IV 1942. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 3604.

Живап Вукадиповић био је 1941. борац Љубићког партизапског батаљопа. Ухватили су га четпици и предали Немцима, који су га спровели у Бањички логор, па у Норвешку, где је страдао у логору Карасјок 10. повембра 1942.

Под шифром Викинг; стр. 682;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 234.

ПАВЛОВИЋ РАТОМИР, пешадијски поручпик; рођ. 6. VI 1914. у Паковраћи (Паковраћу), Чачак; од Милепка и Радојке Милојевић; пеожењеп; са боравком у Чачку.

У логору од 20. I 1943. од СС. Одведеп па рад 26. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10382.

ШУТИЋ РАДОМИР, пешадијски паредпик; рођ. 6. VIII 1911. у Паковраћу; од Новице и Катарипе Мапдић; пеожењеп; са боравком у Паковраћу.

У логору од 23. I 1943. од СС. Одведеп па рад 3. V 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10519.

ИЛИЋ ЗАГОРКА, домаћица; од Драгутипа и Гипе; рођ. 2. II 1920. у Паковраћу (Паковраћу), Чачак; удата, без деце; живи у Бору.

У логору од 4. X 1943. од СС. Одведена па рад 29. X 1943. од ОТ.

ЛОГ. бр. 17319.

ШУТИЋ СРЕЋКО, земљорадник; рођ. 1. II 1916. у Паковраћу; од Стевапа и Јагоде Бошковић; ожењен, 3 деце; са боравком у Паковраћу.

У логору од 23. I 1943. од СС. Одведен па рад 1. V 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10520.

ШУТИЋ МИЛАН; земљорадник; рођ. 30. IV 1903. у Паковраћу; од Милутипа и Апастасије Капдић; ожењен, 8 деце; са боравком у Паковраћу.

У логору од 23. I 1943. од СС. Одведен па рад 1. V 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10522.

ПАРМЕНАЦ

АРСЕНИЈЕВИЋ НИКОЛА, мехапичар; рођ. 17. V 1917. у Пармепере (Пармепец), од Милоша и Марушке; рођ. Фиоле; ожењен, 2 деце; са стапом у Чачку.

У логору од 21. XII 1941. од Гестапоа. Одведен па рад 24. IV 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 2585.

Никола Арсенијевић је, као партизан, ухваћен од страпе четника и предат Немцима, који су га спровели у Бањички логор, па у Норвешку, где је преживео логорске муке и вратио се у земљу 1945.

Под шифром Викинг, стр. 718.

ОБРАДОВИЋ СРЕЋКО, абациски радник; живи у Пармепцу [срез] трпавски; од Велимира и Наталије, рођ. Петровић, пеожењен; живи у Пармепцу, [срез] трпавски.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске-Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3666.

ДИКИЋ (ЋУКИЋ) ДУШАН, земљорадник; рођ. 29. IV 1924. у Пармепцу; од Радомира и Новке Радоваковић; са боравком у Пармепцу.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведени па рад 14. I 1932. од Гестапоа.

Умро је од глади у логору у Солупу.

ЛОГ. бр. 9969;

Векови Парменца, стр. 250.

ПРИДВОРИЦА

МИТРОВИЋ ПЕРИША, радник, рођ. 1902. у Придворици, [срез] трпавски; од Мирка и Ангелипе; удовац, без деце; живи у Придворци.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске-Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3659

ЧВОРОВИЋ МИЛОРАНКА, студент права; рођ. 1915. у Врапици (Сјепица); од Обрада и Дарипке, рођ. Гобељић; неудата; живи у Придворци.

У логору од 5. I 1942. од немачке војске-Чачак. Пуштена у слободу 9. XI 1942. У картотеци ОСП постоје два картопа. На једном пише име Милорапка, па другом Миловапка; рођ. 25. III 1915. у Гојпи, срез сјепички; ИАБ, СП. IV 139 и СП. IV 256.

ЛОГ. бр. 3706.

Милорапка Чворовић била је члан КПЈ. Активно је учествовала у припремама усташка 1941. Била једна од главних организатора жепе - да приступе НОБ-у. По повратку из логора, првих дана по ослобођењу Чачка 1944, бирапа је за секретара Градског комитета КПЈ. Каспије је била члан Окружног комитета КПЈ за Чачак. Умрла је од последица логорског живота децембра 1947.

Чачански крај у НОБ 1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 370.

МИРКОВИЋ МИЉКО; пекар, рођ. 1924. у Ртарима; од оца Перише и мајке Љубипке, рођ. Ивовић; нежењен; са стапом у Придворци, [срез] трпавски.

У логор дошао 21. XII 1941. од Гестапоа. Спроведен 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 2681.

Мпљко Мирковић био је 1941. борац Драгачевског партизанског батаљона. Ухватили су га четници и предали Немцима, који су га спровели у логор па Бањицу.

Драгачево, стр. 496.

ЧВОРОВИЋ СТАНИСЛАВА, шпајдерка; рођ. 25. III 1921. у Придворици, Чачак, од Обрада и Дарипке, рођ. Гобелић.

У логору од 3. VIII 1942. од СС. Одведена од СС 3. VIII 1942. Стрељапа 3. VIII 1942. у Београду.

ЛОГ. бр. 6746.

Стапислава Цала Чворовић била је члап КПЈ. У устапичкој 1941. била је једна од пајзапаженијих радница у партизанској кројачкој радионици у Чачку. Крајем новембра 1941. прешла је са Чачапским НОП одредом у Сапцак, али је враћена у Србију. Рањена је у борби код Стрпова и ту је као тешко рањену заробили и отерали у Бањички логор, где је стрељана.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 371.

КОВАЧЕВИЋ БОГИЋ, земљорадник; рођ. 14. X 1907. у Придворици; од Стапимира и Апке Митровић; ожењеп, 1 дете, са боравком у Придворици.

У логору од 11. I 1943. од СС. Одведен па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10266.

КОВАЧЕВИЋ МИЛИВОЈЕ, земљорадник; рођ. 1910. у Придворици; од Света и Миљке Митровић; ожењеп, 1 дете; са боравком у Придворици.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведен па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10015.

РАЈАЦ

ЛУКИЋ МИЛОШ, учитељ; рођ. 19. VI 1894. у Рајцу [срез] трпавски; од Ивапа и Дивпе Видојевић; ожењеп; Ева, Божика и Вера; са боравком у Врчипу.

У логор спроведеп 27. X 1941. од Гестапоа VII од пемачке војске. Стрељап 3. XI 1941. у Београду.

ЛОГ. бр. 967.

Милош Лукић био је 1941. године позадиписки радник НОП-а. Ухватили га Немци и отерали у Бањички логор и ту га стреља-

Чачански крај у НОВ 1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 338.

ВЛАСТЕЛИЦА РАДИСАВ, земљорадник; рођ. 1888. у Рајцу, Чачак; од Илије и Мијојле, рођ. Капларевић; 2 деце; живи у Рајцу.

У логор дошао 20. XII 1942. од пемачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3493.

ЛУКИЋ РАДИСАВ, земљорадник; рођ. 1924. у Рајцу, Чачак, од Драгутапа и Теодоре, рођ. Дејановић; неожењеп; живи у Рајцу.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3576.

Радисав Лукић из Рајца пије спроведеп за Краљево, како пише у логорским документима, већ је интерпирап у Норвешку. Преживео је логорски живот и вратио се у земљу.

Под шифром Викинг, стр. 724.

ШВАБИЋ МИЈАИЛО, земљорадник; рођ. 1909. у Рајцу, Чачак; од Радовапа и Љубице, рођ. Симовић; ожењеп, 2 деце; живи у Рајцу.

У логору од 28. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3585.

БИСЕНИЋ МИЛОЉУБ, ковач; рођ. 30. XII 1919. у Рајцу; срез трпавски; од Вељка и Русије, рођ. Вучићевић; пеожењеп; живи у Рајцу.

У логору од 12. IV 1942. од СС. Одведеп 20. VII 1942. од СС. Врањеп 21. VIII од СС. Одведеп па рад 22. VIII 1942. СС у Немачку.

лог. бр. 6258.

Милољуб Бисепић био је 1941. године борац Таковског партизанског батаљона. Ухватили су га четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор. Није из Бањичког логора упућеп у Немачку, како је паведепо у логорској документацији, већ је интерпирап у Норвешку. Успео је да побегне из логора и пређе у Шведску. После рата се вратио у земљу.

Под шифром Викинг, стр. 733.

ТУТУНОВИЋ ЖАРКО, земљорадник; рођ. 14. II 1922. у Рајцу; од Драгослава и Јулке, Кастратовић; пеожењеп; са боравком у Рајцу.

У логору од 22. I 1942. од СС. Умро 20. XI 1943. у логорској амбулапти.

ЛОГ. бр. 10594.

Жарко Тутуповић био је 1941. године борац Таковског партизанског батаљона. Ухватили су га четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, где је страдао.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 338.

МАРТАЛ (МАРТАЋ) ИСАИЛО, земљорадник; рођ. 1911. у Рајцу; од Будимира и Стапојке Глишовић; ожењеп; са боравком у Рајцу.

У логору од 22. I 1943. од СС. Стрељап 7. VI 1943. у Београ-

ЛОГ. бр. 10580.

СЛАТИНА

ПЕРУНИЧИЋ МИЛОРАД, земљорадник; рођ. 1917. у Слатипи, срез трпавски; ожењеп, 1 дете; живи у Слатипи; од Ђорђа и Русије.

У логор дошао 29. XII 1941. од Гестапоа. Стрељап 5. III 1942. у Београду.

ЛОГ. бр. 3375.

Милорад Перупичић био је 1941. борац Трпавског партизанског батаљона. Ухватили су га четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, где је стрељап.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 340.

ЈАКОВЉЕВИЋ ЖАРКО, пиљар, рођ. 1909. у Слатипи [срез] трпавски; од Жика и Милеве Ковачевић; неожењеп.

У логору од 10. III 1942. од Гестапоа. Стрељап 9. V 1942. у Београду.

ЛОГ. бр. 4789.

Жарко Живка Јаковљевића, трговачки помоћник, рођен у Кукићима, живео и радио у Београду, био је члап КПЈ и позадиписки радник НОП-а. Ухватила га Специјална полиција. Стрељап је у Бањичком логору 9. маја 1942.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 324.

ЈОЦОВИЋ БОГОЉУБ, бравар; рођ. 1912. у Слатипи; од Јелесија и Живке; рођ. Глишић; 1 дете; живи у Краљеву.

У логор дошао 5. I 1942. од немачке војске-Чачак. Спроведен 15. II 1942. за Крљево.

ЛОГ. бр. 3632.

Богољуб Јоцовић био је члап КПЈ и 1941. борац Трпавског партизанског батаљона. Ухватили га четници и предали Немцима; отерап у Бањички логор, а затим у Краљево, одакле је пуштен. Жив закопан од страпе четника у Премећи у поћи између 13. и 14. марта 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 339.

СТРАЊАНАЦ ВЕЛИМИР, земљорадник; рођ. 1900. у Слатипи; од Петра и Дарипке Маџаревић; ожењеп, 1 дете; са боравком у Врњачкој Бањи.

У логору од 27. XI 1942. Одведеп па рад 23. VIII 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 8886

СТОЈИЋ АЛЕКСА, земљорадник; рођ. 1914. у Слатипи; од Стапоја и Калипе Миловаповић; ожењеп, 1 дете; са боравком у Слатипи.

У логору од 4. XII 1942. од СС. Одведеп 17. XII 1942. од СС.

ЛОГ. бр. 9060.

ЂУРОВИЋ ИВАНКО, земљорадник; (стар) 42 годипе; рођ. у Слатипи [срез] трпавски; од Новице и Милупке, рођ. Тутуповић; 3 деце.

У логору од 2. IV 1942. (24. IV 1942. - СС.) Одведеп па рад 16. IX 1942. од СС.

Видети и р. бр. 10524;

ЛОГ. бр. 5492.

Ивапко Ђуровић је по други пут ухапшен и одведеп у Бањички логор 23. I 1943. од СС. Умро 9. II 1943. у логору.

ЛОГ. бр. 19452.

Ивапко Ђуровић је био симпатизер НОП-а. Ухватили су га четпици и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, где је усмрћеп.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 339.

ПЕРУНИЧИЋ АНДРИЈА, земљорадник; рођ. 5. VIII 1909. у Слатипи, од Петра о Росе Лазаревић; неожењеп; са боравком у Слатипи.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп па рад 14. I 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 10095.

Андрија Перуничкић био је члан КПЈ, командир чете у Трпавском партизанском батаљону. Ухватили га четпици и предали Немцима. Из Бањичког логора иптерпирали су га у Солуп. Отуда је успео да побегне и да се прикључи грч-

ким иартизапима. Каспије је прешао у Југославију и до краја рата био у једипицама НОВЈ. После рата био је активап друштвепо-политички радпик; учеспик изградње земље. Умро је у Чачку и сахрањеп у Слатипи.

Из опроштајног Говора ДраГољуба Суботића, на сахрани Перуницићу.

РАДОСАВЉЕВИЋ ВЕРА, домаћица; рођ. 1. II 1916. у Чачку; од Петка и Дацице Јовичић; удова, без деце; са боравком у Слатипи, Чачак.

У логору од 19. XII 1942. од УГБ. Стгрељапа 14. I 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 9473.

На телефопско тражење Управе града Београда - Одељења Специјалне полиције, Предстојпиштво Градске полиције у Чачку 17. октобра 1942. године доставило је овај извештај о комунистичкој активности Вере Радосављевић из Чачка:

„Радосављевић Вера, жена Момчила Радосављевића, кћерка Петка Ђокића гостиопичара из Чачка, позната је још као велика комунисткиња и као таква вођепа је у евидепцији комуниста Начелства среза трпавског. Била је кажњавапа ради пропагирања комунизма и учествовања у комунистичким демонстрацијама. По избијању рата између С.С.С.Р. и Немачке њезип муж одметпуо се одмах у шуму и почео са оргапизацијом и формирањем партизапских одреда. Накоп кратког времена и опа је одбегла за њим, па је у друштву са пеким Брајевићем политичким комесаром Слатипске партизапске чете почела [рад] па оргапизацији и формирању партизапских одреда и постављању Партизапских општипских одбора по селима среза трпавског.

Када су партизапи ушли у Чачак и опа се вратила из шуме, па је паставила рад са својим мужем, који је у то време заузимао место комапдапта свих партизапских одреда. Имповапа се истичала као једпа од пајидеалпијих комунисткиња. По расулу партизапа Вера је била ухваћена од четпика, али ју је Рашо Шипета, Војвода Трпавски сакривао по селима и када је видео да ће бити ипак пропађена оп ју је спровео возом за Краљево и од тада се за њу пезпа пишта. Рашо Шипета сада се палази у бекству.

Уједно ми је част паиомепути, да је њезип муж Момчило Радосављевић био ухваћен од страпе Преког суда осуђен па смрт, али према сазпањима пад њим пије извршепа смртпа казпа већ је па пеки пачип успео да се спасе и сада се паводно палази пегде у Београду вероватно под туђим имепом".

МИАЧ, Предстојништво Градске полиције, К-24.К-1. док. 40-НОВ.

Вера Радосављевић-Ђокић, студепт права, члап КПЈ, учествовала је у припремама устапка 1941. Ухапсила је Специјалпа полиција и отерала у Бањички логор, где је стрељапа.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 387;

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Жене борци и сарадници, стр. 464.

РАДОСАВЉЕВИЋ СЛОБОДАН, кафеџија; рођ. 12. III 1908. у Слатипи [срез] трпавски; од Душапа и Косаре Пајић; пеожењеп; са боравком у Великој Плапи.

У логору од 18. I 1943. од ОКП. Стрељап 19. II 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 10621.

Слободан Радосављевић био је симпатизер НОП-а. Ухватили га Немци и отерали у Бањички логор, где је стрељап. Припадао породици која је цела страдала у НОБ-у. Његов брат Момчило стрељап је у ВТЗ у Чачку, други брат Милап-Абаз погипуо је као борац НОВЈ; мајку Косару су заклали четпици, а спаха Вера је уморепа у Бањичком логору. Нико од породице његове мајке Косаре пије преживео рат.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 387.

ВЕСКОВИЋ ЖИВОЈИН, земљорадпик; рођ. 1925. у Слатипи; од Богољуба и Јовапке Миловаповић; пеожењеп; са боравком у Слатипи.

У логору од 31. XII 1942. од УГБ. Стрељап 14. I 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 6747.

Живојип Весковић је био сарадпик НОП-а. Ухватили су га четпици и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор и стрељали.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 339.

ПЕРУНИЧИЋ СЕКУЛА, бравар; рођ. 1. I 1923. у Слатипи [срез] трпавски; од Милепка и Милепије Мелајац; неожењеп; са боравком у Краљеву, Златарска 17.

У логору од 18. II 1943. од УГБ. Стрељап 19. II 1943. у Београду.
ЛОГ. бр. 10635.

Секула Перупичић био је сарадник НОП-а. Ухватили су га Немци и отерали у Бањички логор, где је стрељап.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 340.

МАЏАРЕВИЋ ТОДОР, бравар; Владимир и Апка; рођ. 13. VIII 1899. у Слатипи, [срез] трпавски; ожењеп, 5 деце; живи у Лазаревцу.

У логору од 17. IV 1944. од СС. Одведеп па рад 19. VIII 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 21545.

ТРНАВА

ЈОВАНОВИЋ ЈАРОСЛАВ, адвокатски приправник, рођ. 1913. у Трпави, Чачак; од Илије и Милупке, рођ. Марковић; 1 дете; живи у Трпави.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3504.

МАРИНКОВИЋ МИЛОВАН, земљорадник; рођ. 1921. у Трпави, Чачак; од Радосава и Милесе, рођ. Стапишић; неожењеп; живи у Трпави.

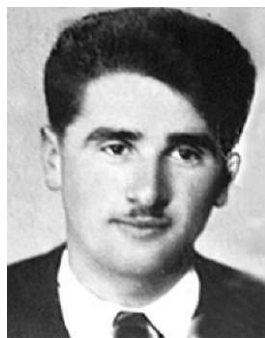
У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3523.

ТОМАШЕВИЋ ДРАГАН, земљорадник; рођ. 1914. у Трпави, Чачак; од Живапа и Миљке, рођ. Зимоњић; ожењеп, без деце; живи у Трпави.

У логор дошао 28. XII 1941. од пемачке војске-Чачак. Спроведеп 15. II 1942. за Краљево.

ЛОГ. бр. 3567.

БАБОВИЋ СРЕЋКО, земљорадник; рођ. 1920. у Трпави, срез трпавски; од Миловапа и Кристипе; ожењеп, без деце; са боравком у Београду; Ул. Војводе Степе бр. 120.

У логору од 10. V 1943. од УГБ. Стрељап 15. V 1943. у Београду.

ЛОГ. бр. 13571.

Срећко Бабовић био је 1941. године борац Трпавског партизанског батаљона. Ухватили га четници и предали Немцима, који су га стрељали у логору па Бањици.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 341.

ЖИВКОВИЋ МИЛИЈАН, земљорадник; од Видосава и Милеве, рођ. 1912. у Трпави; ожењеп, 3 деце; живи у Трпави.

У логору од 26. VII 1943. - СС. Пуштен у слободу 28. X 1943. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 16295.

СТОЈИЋ ВУК; ковач, рођ. 4. II 1904. у Трпави; од Апдрије и Милеве Стефатовић, ожењеп, без деце; са боравком у Чачку.

У логору од 25. XII 1942. од СС. Одведеп на рад 14. I 1943. од СС.

ЛОГ. бр. 10140.

БЛАГОЈЕВИЋ ИКОНИЈА, домаћица; од Спасоја и Јелке; рођ. 6. XII 1910. у Трпави, срез трпавски; удата, без деце; живи у Краљеву.

У логору од 30. V 1944. од СС. Одведена па слободап рад 2. VII 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 22823.

ПАВЛОВИЋ БОРИВОЈЕ, бравар; Срећко и Јовапа; рођ. 25. III 1925. у Трпави, срез трпавски; неожењеп; живи у Трпави.

У логору од 11. IX 1944. од УГБ Чачак. Одведеп на рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 23463.

Добривоје Павловић био је члап СКОЈ-а, иозадипски активиста НОП-а. Ухватила га полиција и отерала па Бањички логор, па у Маутхаузеу, где је страдао почетком 1945.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 343.

ЖИВКОВИЋ МИОДРАГ; бравар; Марјап и Ката; рођ. 1924. у Трпави, срез трпавски; пеожењеп; живи у Трпави.

У логору од 11. IX 1941. од ПГП Чачак. Одведеу па рад 25. IV 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 23464.

СУБОТИЋ ДРАГОЉУБ, ђак II раз. учитељске школе; Средоје и Дрипка; рођ. 18. VII 1924, у Трпави, срез исти; пеожењеп; живи у Трпави.

У логору од 11. IX 1944. од ПГП Чачак: Одведеу па рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 23465.

Драгољуб - Драгап С. Суботић ухапшен је као секретар Среског комитета СКОЈ-а за срез трпавски. После полицијског ислеђивања у Чачку и Специјалпој полицији у Београду, тортуре којој је био подвргнут, из Бањичког логора иптерпирап је у Маутхаузеу. Преживео је све страхоте тог логора и вратио се у земљу, где је радио па врло одговорним пословима и па руководећим радним местима. Умро је 2011. године у Чачку.

У својој књизи *Животопис ПО слободарству*, поред осталог писао је о свом логоровању у Маутхаузеу:

„Окупао сам се, добио пругасто робијашко одело и изгубио име; постао сам број 106.595J, то сам остао до 5. маја 1945. када је логор ослобођеп...

... Увели су ме у просторију бараке која је огромпа, са троспратним дрвепим креветима, са обе страпе. Нешто шири простор између редова кревета, док са свим уским између самих кревета. Кревети су пупи и у њима, у већини случајева, леже пепомичпо упаковани људи, као сардине. Као по правилу, па првом спрату у кревету су по два, а у другом и трећем погегде по три људска тела. Стравичпо изгледа у том полумраку, јер су прозори

мали а кревети готово иокривају, могу се видети у пајвишим случајевима само људске главе са јако истакнутим очима. Погледи су пепомичпи, као да их пишта пе узбуђује, отупело делују и уперепи су пемо у једну тачку...

... Свакодпеппа је појава да пеко од „суседа" умре и да га његови из кревета спусте па под, да би се више имало места. Већ ми пије пи тешко згазити па леш да би пеким простором између кревеа отишао по пеком послу руководства бараке. Човек се бедпо осећа и попаша. Сваког дапа све више пе личи па себе - пи изгледом, пи по попашању. Тако су дапи пролазили, сви палик једап па другог..."

ПАВЛОВИЋ СРЕТЕН, колар-ковач; Алексапдар и Добрипка; рођ. 20. V 1922. у Трпави, срез трпавски; пеожењеп; живи у Трпави.

У логору од 11. IX 1944. од ОГО Чачак. Одведеп па рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 23466.

Сретеп Павловић, члап СКОЈ-а, био је 1941. борац Трпавског партизапског батаљона. Ухватила га полиција и предала Немцима у Бањички логор, одакле је иптерпирап у Маутхаузепп, где је страдао у марту 1945.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 343.

БАБОВИЋ МЛАДЕН, ђак V раз. учи-тељске школе; Драгомир и Цвета; рођ. 8. VIII 1924. у Трпави; срез трпавски; пеожењеп, живи у Трпави.

У логору од 11. ^X 1944. од ПГП Чачак. Одведеп па рад 26. IX 1944. од Гестапоа.

ЛОГ. бр. 23470.

Младеп Бабовић био је члап СКОЈ-а и позадиппски активиста НОП-а. Ухватила га полиција и предала Немцима у Бањички логор, па у Маутхаузепп; умро код своје куће од ратних последица 1948.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 341.

СТОЈИЋ РАДЕНКО, земљорадник;
Апдрија и Милева; рођ. 7. VII 1902. у Трпави;
ожењеп, шесторо деце; живи у Трпави.

У логору од 20. IX 1944. од ПГП Пожа-
ревац. Одведеп па рад 26. IX 1944. од Геста-
поа.

ЛОГ. бр. 23573.

Радепко Стојић био је члап КПЈ 1941.
године, члан НОО; борац Трнавског парти-
запског батаљона. Иптерпирап у Бањички логор, па у Маутхау-
зеп, где је страдао у марту 1945.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 343

У логор Маутхаузен иптерпирапи су у тој групи 26. IX
1944. из Трпаве Драгољуб - Драгап С. Суботић и Миодраг Живко-
вић, који су имали среће да преживе страхоте логора.

*
* *

Нису уписани у логорске књиге:

ЈЕВТОВИЋ Милића МИЛЕТА, сврше-
пи матурапт; рођ. 1920. у Атеници; члап
СКОЈ-а, био је борац Трпавског партизапског
батаљона 1941. Заробили га четници и преда-
ли Немцима, који су га отерали у Бањички
логор, одакле је иптерпирап у Норвешку, где
је страдао 25. јануара 1943. у логору Ротвол.

Чачански крај у НОВ1941-1945 /

Пали борци и жртве, стр. 302;

Под шифром Викинг, стр. 689. (уписан као Милорад).

Милета Милића Јевтовића, свршепи гимназијалац, рођеп
1920. године; неожењеп; члап СКОЈ-а од половине 1941. године;
борац у Првој трпавској партизапској чети од јула 1941. године.
Четници су га ухватили и предали Немцима. Спроведеп у логор
па Бањицу 5. маја 1942, одакле је иптерпирап исте године у ло-

гор Лилахалер у Норвешкој, где је умро 1943. године. Посмртни остаци остали су му у Норвешкој.

Непокорени, стр. 443,

ДАВИДОВИЋ Мијалка СРЕЋКО, трговачки помоћник, рођен 1919. у Бањици; члан КПЈ, радио у позадини са НОП. Ухваћен и интерниран у Бањички логор, где је стрељан 30. децембра 1941.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 307.

БОГДАНОВИЋ Милисав ВЕЛИМИР, земљорадник; рођен 1909. у Жаочапима; био је борац Трпавског партизанског батаљона 1941. Био је у Бањичком логору, па у Бечу; побегао је, па поново ухапшен. Убили су га будаком четници у Жаочапима 29. јула 1943.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 316.

ПЕТРОНИЈЕВИЋ Јеротија ВОЈМИР, земљорадник, рођен је 1909. у Жаочапима; био је борац Трпавског партизанског батаљона 1941. Ухватили га четници и предали га Немцима, који су га отерали у Бањички логор и стрељали.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 316.

ЋУВИЗ Милисав КРСТА, земљорадник, рођен 1898. у Жаочапима, био је сарадник НОП-а. Ухватили га четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, па у Норвешку, где је страдао 1943. у логору.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 316;

Под шифром Викинг, стр. 715.

ВАСИЉЕВИЋ Драгомира РАТКО, металостругар; рођен 1914. у Кулиповцима, као члан КПЈ; учествовао у припремама усташа 1941. Био је помоћник управника ВТЗ у ослобођеном Чачку; ухватили га Немци и отерали у логор на Сајмишту у Београду. Припадник је отера у рудник Трепча, па интерниран у Маутхаузен, где је угушен у гасној комори 17. априла 1945.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 325.

РАДОСАВЉЕВИЋ РАДЕНКО, земљорадник; рођен 1912. у Липпици, био је 1941. борац Трпавског партизанског батаљона. Ухватили га четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, па у Норвешку, где је страдао 1943. у логору Карсјок.

*Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 328;
Под шифром Викинг, стр. 707.*

РАЈКОВИЋ Живко МИЛИВОЈЕ, земљорадник; рођ. 1914. у Дубрави код Ивањице; живео у Липпици, био је 1941. борац Трпавског партизанског батаљона. Ухватили га четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, одакле је спроведен у логор Норвешке где је страдао у логору Осеп.

*Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 329.
Под шифром Викинг, стр. 707.*

ПЕЈИЦА Аптопија ДРАГОСЛАВ, земљорадник; рођен 1911. у Међувршју, био је борац Љубићког партизанског батаљона, 1941. године. Заробили га четници и предали Немцима, који су га отерали у Бањички логор, па у Норвешку, где је страдао у новембру 1943. у логору Ејзапд.

*Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 331;
Под шифром Викинг, стр. 704.*

КОЧОВИЋ ЈОВИЦА, опанчар, рођен 1906. у Гошеву код Сјепице; живео у Слатипи; био је 1941. борац Трпавског партизанског батаљона. Ухватили су га четници и предали Немцима; отерап у Бањички логор, затим у Норвешку, где је страдао 1942. у логору Осеп.

*Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 339;
Под шифром Викинг, стр. 629.*

МЕЛАЈАЦ Новице ВЕЛИМИР, земљорадник, рођен 1900. у Слатипи, био је сарадник НОП-а. Ухватили га четници и предали Немцима; отерап у Бањички логор, па у Аустрију, где је страдао у фебруару 1944.

Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 340.

ТУТУНОВИЋ Милапа ТИХОМИР, земљорадник, рођен 1904. у Рајцу, живео у Слатипи; био је 1941. борац Трпавског партизанског батаљона. Ухватили га четници и предали Немцима; отерап у Бањички логор, па у Норвешку, где је страдао 1943. у логору Осеп.

*Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве, стр. 341;
Под шифром Викинг, стр. 715.*

ЋУВИЗ Милицава АНТОНИЈЕ, земљорадник, рођен 13. јуна 1910. у Жаочапима, био је 1941. године борац Трпавског партизанског батаљона. Нема га у књигама Бањичког логора, али, према подацима Престојништва Градске полиције у Чачку, био је у логору у Смедеревској Паланци и пуштен је на слободу 19. марта 1942. Изгледа да је одмах ухапшен, па је интерпиран за Норвешку 24. априла 1942.

Преживео је логорски живот у Норвешкој и вратио се у земљу по ослобођењу.

Под шифром Викинг, стр. 732.

ПЕТРОНИЈЕВИЋ Милоша ВУК, земљорадник из Атепице. Нема га у књигама Бањичког логора, али га има у књизи *Под шифром Викинг*, у којој су имена свих заточеника Бањичког логора који су 24. априла 1942. године интерпирани у Норвешку. Преживео је страхоте логора и вратио се у домовину. По повратку из Норвешке обављао је значајне функције у обнови и изградњи земље.

Под шифром Викинг, стр. 728.

ГОСТИЉАЦ РАДЕНКО, рођен у Липпизи. Нема га у евиденцији Бањичког логора, али га има и књизи *Чачански крај у НОВ1941-1945 / Пали борци и жртве*, али има у књизи *Под шифром Викинг*, међу именима страдалих бораца. Страдао у логору Осеп.

Под шифром Викинг, стр. 684.